

Euroopan unionin virallinen lehti

C 341

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta

16. joulukuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

II *Tiedonannot*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan komissio

2010/C 341/01	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.5995 – VW/Karmann) ⁽¹⁾	1
---------------	--	---

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2010/C 341/02	Euron kurssi	2
2010/C 341/03	Komission tiedonanto – Suuntaviivat suojatun alkuperänimityksen (SAN) tai suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) saaneita tuotteita ainesosina sisältävien elintarvikkeiden merkinnöistä	3
2010/C 341/04	Komission tiedonanto – EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmia koskevista parhaista käytännöistä	5

FI

Hinta:
3 EUR⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

2010/C 341/05	Ote Landsbanki Íslands hf:ää koskevasta päätöksestä, joka on tehty luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY nojalla	12
2010/C 341/06	Ote luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY nojalla tehdystä VEF banka -pankkia koskevasta päätöksestä	14

EUROOPAN TALOUSALUEESEEN LIITTYVÄT TIEDOTTEET

EFTAn valvontaviranomainen

2010/C 341/07	Kehotus huomautusten esittämiseen valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti valtioneuvoston, joka liittyy Sjóvá-vakuutusyhtiön pääomituksen Islannissa	15
---------------	---	----

ETA:n sekakomitea

2010/C 341/08	ETA:n sekakomitean päätökset, joiden osalta ETA-sopimuksen 103 artiklassa tarkoitetut valtiosäännössä asetetut vaatimukset on täytetty	26
2010/C 341/09	Luettelo Islannin ja Norjan tunnustamista luontaisista kivennäisvesistä (<i>Tämä teksti kumoaa ja korvaa EUVL C 28, 4.2.2010, s. 24, ja ETA-täydennysosassa N:o 5, 4.2.2010, s. 1, julkaistun tekstin</i>)	39

V Ilmoitukset

HALLINNOLLISET MENETTELYT

Euroopan komissio

2010/C 341/10	Ehdotuspyyntö – EACEA/41/10: Erasmus Mundus 2009–2013 -ohjelman täytäntöönpano	40
---------------	--	----

II

*(Tiedonannot)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.5995 – VW/Karmann)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2010/C 341/01)

Komissio päätti 29 päivänä marraskuuta 2010 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain saksan kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
 - sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32010M5995. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.
-

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

15. joulukuuta 2010

(2010/C 341/02)

1 euro =

Rahayksikkö			Rahayksikkö		
		Kurssi			Kurssi
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,3360	AUD	Australian dollaria	1,3436
JPY	Japanin jeniä	111,88	CAD	Kanadan dollaria	1,3440
DKK	Tanskan kruunua	7,4516	HKD	Hongkongin dollaria	10,3878
GBP	Englannin punttaa	0,85290	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7861
SEK	Ruotsin kruunua	9,0798	SGD	Singaporin dollaria	1,7502
CHF	Sveitsin frangia	1,2826	KRW	Etelä-Korean wonia	1 541,53
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	9,0686
NOK	Norjan kruunua	7,8660	CNY	Kiinan juan renminbiä	8,8917
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,3898
CZK	Tšekin korunaa	25,155	IDR	Indonesian rupiaa	12 061,15
EEK	Viron kruunua	15,6466	MYR	Malesian ringgitiä	4,1990
HUF	Unkarin forinttia	274,63	PHP	Filippiinien pesoa	58,706
LTL	Liettuan litiä	3,4528	RUB	Venäjän ruplaa	40,9375
LVL	Latvian latia	0,7097	THB	Thaimaan bahtia	40,194
PLN	Puolan zlotya	3,9783	BRL	Brasilian realia	2,2694
RON	Romanian leuta	4,2885	MXN	Meksikon pesoa	16,5766
TRY	Turkin liiraa	2,0277	INR	Intian rupiaa	60,5640

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Komission tiedonanto – Suuntaviivat suojatun alkuperänimityksen (SAN) tai suojatun maantieteellisen merkinnän (SMM) saaneita tuotteita ainesosina sisältävien elintarvikkeiden merkinnöistä

(2010/C 341/03)

1. JOHDANTO

1.1 Tausta

Euroopan unioni on vuodesta 1992 lähtien kehittänyt erityistä maantieteellisiä merkintöjä koskevaa politiikkaa maataloustuotteita ja elintarvikkeita varten ⁽¹⁾. Sellaisenaan kuluttajalle toimitettavien elintarvikkeiden merkintöjä ja tällaisten elintarvikkeiden mainontaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä puolestaan säädetään merkintädirektiivissä ⁽²⁾.

Suojatuista alkuperänimityksistä (SAN) ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä (SMM) annetussa lainsäädännössä säädetään muun muassa, että rekisteröidyt nimitykset suojataan suoralta tai välilliseltä kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, sikäli kuin nämä tuotteet ovat verrattavissa rekisteröityihin tuotteisiin tai sikäli kuin nimen käytöllä hyödynnetään suojatun nimityksen mainetta ⁽³⁾. Lisäksi merkintädirektiivissä edellytetään, etteivät elintarvikkeen merkinnät ja mainonta saa olla omiaan johtamaan kuluttajaa harhaan erityisesti kyseisen elintarvikkeen luonteen, yksilöllisyyden, ominaisuuksien ja koostumuksen osalta ⁽⁴⁾.

Vaikka SAN- tai SMM-nimisuojan saaneen tuotteen käyttäminen ainesosana jossakin elintarvikkeessa tarjoaa luontaisesti tärkeitä markkinat näille laatutuotteille, tässä yhteydessä olisi varmistuttava, että jos merkinnöissä mainitaan SAN- tai SMM-nimisuojan saaneen tuotteen käyttö elintarvikkeen ainesosana, tämä tehdään vilpittömässä mielessä, eikä se johda kuluttajaa harhaan.

1.2 Suuntaviivat

Maataloustuotteiden laatupolitiikasta antamassaan tiedonannossa (KOM(2009) 234) komissio sitoutui laatimaan suuntaviivat sellaisten jalostettujen tuotteiden merkinnöistä ja mainonnasta, joissa käytetään ainesosina maantieteellisen merkinnän saaneita tuotteita.

Näiden suuntaviivojen tarkoituksena on valottaa, mitä säännöksiä tässä tapauksessa sovelletaan, ja auttaa talouden toimijoita määrittämään, kuinka paljon liikkumavaraa heillä on käytettävissään. Erityisesti tarkoituksena on esittää komission kanta seuraaviin seikkoihin:

— edellytykset, joilla SAN- tai SMM-nimisuojan saaneet tuotteet voidaan mainita sellaisten elintarvikkeiden merkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa, jotka sisältävät nimisuojan saanutta tuotetta ainesosana,

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 510/2006, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2006, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta (EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12) sekä komission asetus (EY) N:o 1898/2006, annettu 14 päivänä joulukuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 510/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 369, 23.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29).

⁽³⁾ Ks. asetuksen (EY) N:o 510/2006 13 artiklan 1 kohdan a alakohta.

⁽⁴⁾ Ks. direktiivin 2000/13/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohta.

— hyvät käytännöt, joilla voidaan varmistaa, että elintarvikkeiden ainesosina käytettyjä SAN- tai SMM-nimisuojan saaneita tuotteita ei käytetä väärin tavalla, joka vahingoittaa nimisuojan saaneiden tuotteiden mainetta tai johtaa kuluttajia harhaan jalostetun tuotteen koostumuksen suhteen.

Suuntaviivojen soveltaminen on vapaaehtoista.

Suuntaviivoissa mainitut esimerkit on tarkoitettu ainoastaan havainnollistamiseen, eivätkä ne ilmennä komission tietoisuuteen tulleita tapauksia tai riita-asioita.

Suuntaviivoissa ei esitetä sitovaa oikeudellista tulkintaa SAN- tai SMM-nimisuojaan annetusta Euroopan unionin lainsäädännöstä tai merkintädirektiivistä. Tällainen tulkinta kuuluu Euroopan unionin tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan. Sen ratkaiseminen, ovatko tiettyjen tuotteiden merkinnät omiaan johtamaan ostajaa tai kuluttajaa harhaan tai onko jollakin myyntinimityksellä mahdollisesti harhaanjohtava luonne, kuuluu puolestaan kansallisten tuomioistuinten toimivaltaan ⁽⁵⁾.

Suuntaviivoja voidaan myöhemmin tarkistaa.

2. SUOSITUKSET

Edellä esitetyn perusteella komissio haluaa esittää joitakin suosituksia. Yhtäältä suosituksissa esitetään yksityiskohtaiset ohjeet siitä, miten SAN- tai SMM-nimisuojan saanutta nimeä sekä EU:n mainintoja, lyhenteitä ja symboleita voidaan käyttää nimisuojan saanutta tuotetta ainesosana sisältävien elintarvikkeiden merkinnöissä. Toisaalta niissä esitetään yksityiskohtaiset ohjeet elintarvikkeisiin aineisoina sisällytettävien SAN- tai SMM-nimisuojan saaneiden tuotteiden eritelmistä.

2.1 Rekisteröityjen nimitysten käyttöä koskevat suositukset

1. Komission kannan mukaan SAN- tai SMM-nimisuojan saanut tuote voidaan oikeutetusti mainita elintarvikkeen ainesosaluettelossa.

2. Lisäksi komissio katsoo, että SAN- tai SMM-nimisuojan saanut nimi voidaan mainita kyseistä nimisuojan saanutta tuotetta ainesosana sisältävän elintarvikkeen myyntinimikkeessä tai sen läheisyydessä sekä asianomaisen elintarvikkeen merkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

⁽⁵⁾ Ks. tässä suhteessa esim. asia C-446/07, Severi, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2009 (Kok. s. I-8041, 60 kohta).

- Kyseisen elintarvikkeen ei tulisi sisältää mitään muuta verrattavissa olevaa ainesosaa, eli toisin sanoen ainesosaa, jolla SAN- tai SMM-nimisuojan saanut ainesosa voitaisiin korvata kokonaan tai osittain. Sen havainnollistamiseksi ohjeellisesti, mitä tarkoitetaan muulla verrattavissa olevalla tuotteella, komissio katsoo, että mikä tahansa sinihomejuusto voitaisiin rinnastaa Roquefort-nimisuojan saaneeseen juustoon.
 - Kyseistä ainesosaa olisi lisäksi käytettävä riittävä määrä, jotta se antaisi asianomaiselle elintarvikkeelle olennaisen luonteen. Koska kyseeseen voi tulla useita eri tapauksia, komissio ei pysty ehdottamaan tiettyä vähimmäisprosenttimäärää, joka olisi yleisesti sovellettavissa. Jos johonkin elintarvikkeeseen esimerkiksi lisättäisiin SAN- tai SMM-nimisuojan saanutta maustetta vähäisenkin määrä, se saattaisi riittää antamaan kyseiselle elintarvikkeelle tietyn olennaisen luonteen. Jos elintarvikkeeseen sitä vastoin lisättäisiin vähäinen määrä SAN- tai SMM-nimisuojan saanutta lihaa, tämä ei lähtökohtaisesti antaisi kyseiselle elintarvikkeelle tiettyä olennaista luonnetta.
 - SAN- tai SMM-nimisuojan saaneen, ainesosana käytetyn tuotteen prosenttiosuus olisi ihanteellisessa tapauksessa mainittava elintarvikkeen myyntinimikkeessä tai sen välittömässä läheisyydessä tai joka tapauksessa ainesosaluettelossa heti asianomaisen ainesosan vieressä.
3. Silloinkin kun 2 kohdassa mainittuja edellytyksiä noudatetaan, komissio katsoo, että rekisteröityyn nimitykseen liittyviä EU:n mainintoja, lyhenteitä ⁽¹⁾ tai symboleja pitäisi käyttää elintarvikkeen merkinnöissä, myyntinimikkeessä tai sen läheisyydessä taikka ainesosaluettelossa ainoastaan sillä edellytyksellä, että selvästi ilmoitetaan, ettei kyseinen elintarvike itse ole saanut SAN- tai SMM-nimisuojaa. Jos näin ei mene-

tellä, komissio katsoo, että SAN- tai SMM-nimisuojan mainetta hyödynnetään epäasianmukaisella tavalla ja kuluttajaa johdetaan harhaan. Esimerkkinä voidaan mainita, etteivät myyntinimikkeet "Roquefort-pitsa" tai "SAN-nimisuojan saanutta Roquefort-juustoa sisältävä pitsa" johtaisi komission mielestä ristiriitoihin. Sen sijaan senkaltaista myyntinimikettä kuin "Roquefort-pitsa (SAN)" ei suositella, sillä tällainen myyntinimike voisi antaa kuluttajalle sen vaikutelman, että itse pitsalla on SAN-nimisuojaa.

4. Komissio katsoo, että jos elintarvikkeeseen on sisällytetty SAN- tai SMM-nimisuojan saaneeseen tuotteeseen verrattavissa oleva ainesosa, nimisuojan saanutta nimeä ei pitäisi mainita muualla kuin ainesosaluettelossa ja tällöin olisi sovellettava samoja yksityiskohtaisia sääntöjä kuin sovelletaan muihinkin luettelossa mainittuihin ainesosiin. Olisi erityisesti suotavaa käyttää samanlaisia kirjaimia (esimerkiksi kirjaintyyppi, koko ja väri).

2.2 SAN- tai SMM-nimisuojan saaneiden, elintarvikkeisiin ainesosina sisällytettyjen tuotteiden eritelmiä koskevat suositukset

Komission kannan mukaan SAN- tai SMM-nimisuojan saaneiden tuotteiden eritelmiin ei periaatteessa pidä sisällyttää ohjeita siitä, miten nimisuojan saanutta nimeä saa käyttää muiden elintarvikkeiden merkinnöissä. Riittävät takeet saadaan siitä, että toimijat noudattavat unionin voimassa olevaa lainsäädäntöä. Tällaiset ohjeet voidaan hyväksyä poikkeuksellisesti, jos tarkoituksena on ratkaista jokin tietty selkeä ongelma ja jos ohjeet ovat objektiivisia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä. Eritelmiin mahdollisesti sisällytettävien ohjeiden tavoitteena tai seurauksena ei koskaan voi olla voimassa olevan lainsäädännön muuttaminen.

⁽¹⁾ Suojatun alkuperänimityksen lyhenne SAN ja suojatun maantieteellisen merkinnän lyhenne SMM.

Komission tiedonanto – EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmia koskevista parhaista käytännöistä

(2010/C 341/04)

1. JOHDANTO

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoiset sertifiointiohjelmat ovat lisääntyneet huomattavasti viime vuosien aikana. Komission tilauksesta vuonna 2010 laaditun luettelon ⁽¹⁾ mukaan erilaisia ohjelmia on yli 440, ja suurin osa niistä on perustettu viime vuosikymmenen aikana.

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden sertifiointiohjelmat tarjoavat (sertifiointimekanismin välityksellä) takeet siitä, että tuotteella tai sen tuotantomenetelmällä tai -järjestelmällä on tietyt eritelmässä esitetyt ominaispiirteet tai ominaisuudet. Sertifiointiohjelmiin kuuluu monenlaisia aloitteita, jotka toimivat elintarvikeketjun eri vaiheissa (alkutuotannossa ja sen jälkeisissä vaiheissa; kohteena koko elintarvikeketju tai osa siitä; ohjelma koskee kaikkia sektoreita tai vain yhtä markkinasegmenttiä jne.). Ne voivat olla yritysten välisiä (B2B, jossa tiedon lopullinen saaja on supermarketti tai jalostusyritys) tai yritysten ja kuluttajien välisiä (B2C eli kuluttajakauppa), ja niissä voidaan käyttää logoja, mutta monissa, varsinkin B2B-ohjelmissa näin ei tehdä.

Sertifiointi- eli varmennusohjelmissa käytetään määritelmällisesti kolmannen osapuolen antamaa vahvistusta, mutta markkinoilla on myös muunlaisia ohjelmia, joiden toiminta perustuu merkin-tään tai logoon (joka on tavallisesti rekisteröity tavaramerkiksi) ja joihin ei liity minkäänlaista sertifiointimekanismia. Tällaisiin ohjelmiin sitoudutaan omaehtoisella vakuutuksella tai ohjelman haltijan suorittaman valinnan kautta. Jäljempänä 2 jaksossa esitettyjen määritelmien mukaisesti tällaisia ohjelmia kutsutaan omaehtoiseen vakuutukseen perustuviksi ohjelmiksi. Sertifiointin käyttäminen on tarkoituksenmukaisinta silloin, kun sitoumukset ovat monimutkaisia, kun niistä määrätään yksityiskoh-taisessa eritelmässä ja kun niiden noudattaminen tarkastetaan määrääjain. Omaehtoinen vakuutus on tarkoituksenmukaisin keino silloin, kun väitteet ovat suhteellisen yksiselitteisiä (niissä keskitytään yhteen asiaan).

Sertifiointiohjelmien kehitystä ohjaavista tekijöistä voidaan mainita lähinnä yhteiskunnalliset vaatimukset tuotteen tai sen tuotantoprosessin tietyistä ominaispiirteistä ⁽²⁾ (yleensä B2C-ohjelmissa) ja toisaalta toimijoiden halu varmistaa, että niiden toimittajat täyttävät määritellyt vaatimukset (yleensä B2B-ohjelmissa). Elintarvikkeiden turvallisuuden osalta elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽³⁾ mukaan sen huolehtimisesta, että elintarvikkeet ja rehut täyttävät elintarvikelainsäädännön vaatimukset, ja sen varmistamisesta, että kyseiset vaatimukset täyttyvät, ovat ensisijaisesti vastuussa elintarvike- ja rehualan toimijat. Elintarvikeketjussa varsinkin suuret toimijat turvautuvat usein sertifiointiohjelmiin varmistaakseen, että tuotteet ovat vaa-

timusten mukaisia, sekä suojellakseen mainettaan ja suojautuakseen korvausvaatimuksilta elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvissä häiriöissä.

Yksityistä sertifiointia ei tietenkään tarvita sen osoittamiseksi, että lakisääteisiä vaatimuksia noudatetaan. Maatalouden ja elintarvikealan yksityisten sertifiointiohjelmien onkin säilyttävä vapaaehtoisina. Jos toimijat käyttävät perusvaatimusten noudattamisesta annettua todistusta helpottaakseen liiketoimia muiden elintarvikeketjun toimijoiden kanssa, on oltava selvää, että tällaista käytäntöä ei voida käyttää tuotteiden erilaistamiseen markkinoilla.

Sertifiointiohjelmissa voi olla hyötyä

- elintarvikeketjun välittäjille, koska ne takaavat standardien noudattamisen ja turvaavat näin tuotteita ja merkkejä koskevien väitteiden osalta välittäjien maineen ja suojelevat niitä korvausvaatimuksilta,
- tuottajille, koska ne helpottavat pääsyä markkinoille ja kasvattavat sertifioidujen tuotteiden markkinaosuutta ja marginaaleja ja mahdollisesti myös lisäävät tehokkuutta ja supistavat liiketoimintakustannuksia, ja
- kuluttajille, koska ne tarjoavat uskottavaa ja luotettavaa tietoa tuotteiden ja prosessien ominaisuuksista.

Eräät sidosryhmät ovat väittäneet, että sertifiointiohjelmissa voi olla seuraavanlaisia haittoja:

- uhat yhtenäismarkkinoille ⁽⁴⁾,
- ohjelmien vaatimusten läpinäkyvyyden ja väitteiden uskottavuuden kyseenalaisuus varsinkin ohjelmissa, joissa sertifioidaan perustason vaatimusten noudattaminen,
- mahdollinen kuluttajien harhaanjohtaminen,
- maataloustuottajille aiheutuvat kustannukset ja rasitteet varsinkin silloin, kun näiden on liityttävä useaan ohjelmaan ostajiensa asettamien vaatimusten täyttämiseksi,

⁽¹⁾ Maatalouden pääosaston Aretelta tilaama selvitys; ks. http://ec.europa.eu/agriculture/quality/index_en.htm

⁽²⁾ Esimerkiksi eläinten hyvinvointi, ympäristön kestävyys ja reilu kauppa.

⁽³⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Tiedonannossaan ”Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan” (KOM (2009) 591) komissio toi ilmi aikeensa tarkastella uudelleen eräitä ympäristövaatimuksia ja alkuperämerkintäjärjestelmiä, jotka saattavat haitata rajatylittävää kauppaa.

- riski siitä, että markkinat hyljeksivät tuottajia, jotka eivät osallistu keskeisiin sertifiointiohjelmiin, ja
- vaikutukset erityisesti kehitysmaiden kanssa käytävään kansainväliseen kauppaan ⁽¹⁾.

Komissio on havainnut, että yksityisissä aloitteissa ⁽²⁾ on puututtu kuluttajien hämmennykseen, joka johtuu siitä, että erilaisilla ohjelmilla on samat tavoitteet. Tällaisten aloitteiden tavoitteena on laatia ”käytännösääntöjä” yksityisiä standardeja laativille organisaatioille lähinnä sosiaali- ja ympäristöpolitiikan aloilla. Lisäksi eräät nykyisten ohjelmien puolustajat ovat jo ryhtyneet toimiin yhtenäistääkseen samanlaisten ohjelmien vaatimuksia, ja jotkin nykyisistä sertifiointiohjelmissä (lähinnä B2B-tasolla) ovatkin syntyneet erilaisten yksittäisten standardien yhdenmukaistamisprosessin tuloksena.

1.1 Ohjelmatyypit

Ohjelmat vaihtelevat suuresti laajuudeltaan, tavoitteiltaan, rakenteiltaan ja toimintamenetelmiltään. Kuten edellä todettiin, yksi merkittävä ero ohjelmien välillä on se, turvaudutaanko niissä kolmannen osapuolen toteuttamaan vahvistusmenettelyyn vai ei. Siksi ne ryhmitellään yhtäältä omaehtoiseen vakuutukseen

perustuviksi ohjelmiksi ja toisaalta sertifiointiohjelmissä. Sertifiointiohjelmat voidaan lisäksi erottaa toisistaan sen perusteella, ovatko ne yritysten välisiä (B2B) vai tarjotaanko niissä kuluttajille liiketoimintaketjusta peräisin olevaa tietoa (B2C).

Myös se, arvioidaanko ohjelmassa tuotteita ja prosesseja (lähinnä B2C) vai johtamisjärjestelmiä (lähinnä B2B), on tärkeä luokittelukriteeri. Ohjelmissa saatetaan vahvistaa määriteltyjen vaatimusten osalta valtion viranomaisten antamien säännösten noudattaminen (perustason vaatimukset), tai niissä voidaan lisätä kriteerejä, jotka ovat lakisääteisiä vaatimuksia tiukempia (perustasoa tiukemmat vaatimukset). Näiden kahden tyyppin erottaminen toisistaan ei ole aina helppoa: yhtäältä ohjelmissa yhdistellään usein joidenkin osa-alueiden perustason kriteerejä toisten osa-alueiden tiukempiin vaatimuksiin; toisaalta tietyt perustason vaatimukset varsinkin ympäristö- ja maatalousalalla edellyttävät toimijoiden käyttävän hyviä ja parhaita käytäntöjä, ja niihin sisältyy arvostelmia asianmukaisesta huolellisuudesta. Tarvittavat konkreettiset toimet voivat siis vaihdella eri toimijoiden ja eri jäsenvaltioiden välillä. Toimijat käyttävätkin eräiden sertifiointiohjelmien teknisiä vaatimuksia tulkitukseen ja konkretisoidakseen näitä yleisiä velvollisuuksia.

Luokittelu esitetään seuraavassa taulukossa:

Ohjelmien luokittelu

Vahvistustyyppi:	Omaehtoinen vakuutus	Sertifiointi (kolmannen osapuolen antama vahvistus)	
Yleisö:	B2C	B2C	B2B
Määriteltyjen vaatimusten kohteet:	Tuotteet ja prosessit	Lähinnä tuotteet (palvelut ml.) ja prosessit	Lähinnä johtamisjärjestelmät
Vaatimusten sisältö:	Lähinnä perustasoa tiukemmat	Lähinnä perustasoa tiukemmat	Perustaso & perustasoa tiukemmat

Suuntaviivoissa keskitytään yllä olevan taulukon oikeanpuoleisessa osassa kiteytettyihin sertifiointiohjelmiin.

teiden ja elintarvikkeiden sertifiointiohjelmissä koskevia suuntaviivoja yhteistyössä laadun neuvoa-antavan ryhmän kanssa ⁽⁵⁾.

1.2 Suuntaviivojen tarkoitus

Komissio totesi maataloustuotteiden laatupolitiikasta antamassaan tiedonannossa ⁽³⁾, että yksityisen sektorin kehityssuunnat ja aloitteet eivät anna tässä vaiheessa aihetta ryhtyä lainsäädäntötoimiin sertifiointiohjelmien aiheuttamien mahdollisten haittojen poistamiseksi ⁽⁴⁾. Komissio ryhtyi sen sijaan sidosryhmiltä saamiensa huomautusten perusteella laatimaan maataloustuot-

Näiden suuntaviivojen tarkoituksena on kuvata nykyistä lainsäädäntöä ja parantaa vapaaehtoisten sertifiointiohjelmien läpinäkyvyyttä, uskottavuutta ja vaikuttavuutta sekä varmistaa, että ne eivät ole ristiriidassa lakisääteisten vaatimusten kanssa. Suuntaviivoissa korostetaan parhaita käytäntöjä tällaisten ohjelmien toiminnassa ja tarjotaan siksi ohjeistusta siitä, miten

⁽¹⁾ Yksityisiä standardeja koskevasta kysymyksestä on keskusteltu WTO:n terveyst- ja kasvinsuojelutoimia käsittelevässä komiteassa.

⁽²⁾ Esim. ISEAL Alliance (<http://www.isealliance.org>).

⁽³⁾ KOM(2009) 234.

⁽⁴⁾ Tämä päätelmä perustui perusteelliseen vaikutustenarviointiin, jossa tutkittiin eri vaihtoehtoja jatkotoimiksi (ks. ”Certification schemes for Agricultural Products and Foodstuffs”; http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/com2009_234/ia_annex_d_en.pdf).

— vältetään hämmennystä kuluttajia ja lisätään ohjelman vaatimusten läpinäkyvyyttä ja selkeyttä,

⁽⁵⁾ Maataloustuotteiden laadun neuvoa-antava ryhmä, perustettu komission päätöksen 2004/391/EY nojalla; EUVL L 120, 24.4.2004, s. 50.

— vähennetään maataloustuottajien ja valmistajien hallinnollista ja taloudellista rasitetta – myös kehitysmaissa, ja

— varmistetaan EU:n sisämarkkinasääntöjen ja sertifiointiperiaatteiden noudattaminen.

Suuntaviivat on tarkoitettu lähinnä ohjelmien kehittäjille ja toimijoille.

Suuntaviivojen noudattaminen on vapaaehtoista, eikä niihin sitoutuminen tarkoita, että komissio olisi hyväksynyt kyseisissä ohjelmissa asetetut vaatimukset. Näillä suuntaviivoilla ei myöskään ole oikeudellista asemaa EU:ssa, eikä niillä muuteta EU:n lainsäädännön mukaisia vaatimuksia.

Näitä suuntaviivoja ei voi pitää EU:n lainsäädännön oikeudellisenä tulkintana, sillä tällainen tulkinta kuuluu Euroopan unionin tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan.

2. SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

2.1 Soveltamisala

Suuntaviivoja sovelletaan vapaaehtoiisiin sertifiointiohjelmiin, jotka koskevat

— maataloustuotteita – sekä ihmisravinnoksi tarkoitettuja että muita (myös rehuja),

— asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklan kattamia elintarvikkeita, ja

— prosesseja ja johtamisjärjestelmiä, jotka koskevat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuotantoa ja jalostusta.

Suuntaviivoja ei sovelleta julkisten viranomaisten toimittamiin virallisiin tarkastuksiin.

2.2 Termien määritelmät ⁽¹⁾

1. Määritelty vaatimus: ilmaistu tarve tai odotus.

⁽¹⁾ Perustuvat standardiin EN ISO/IEC 17000 Vaatimustenmukaisuuden arviointi – Sanasto ja yleiset periaatteet.

2. Vaatimustenmukaisuuden arviointi: sen osoittaminen, täyttyvätkö tuotteeseen, prosessiin, järjestelmään, henkilöön tai elimeen liittyvät määritellyt vaatimukset.

3. Katselmus: valinta- ja määrittystoimintojen sekä näiden toimintojen tulosten sopivuuden, asianmukaisuuden ja vaikutavuuden todentaminen sen perusteella, täyttyvätkö määritellyt vaatimukset.

4. Vahvistaminen: katselmusta seuraavan päätöksen perusteella tehtävä toteamus, että määritellyjen vaatimusten täyttäminen on osoitettu.

5. Vakuutus: ensimmäisen osapuolen toteuttama vahvistaminen. Ilmaissalla ”omaehtoiseen vakuutukseen perustuvat ohjelmat” tarkoitetaan näissä suuntaviivoissa kollektiivisia ohjelmia ja merkinnöissä esitettyjä väitteitä, joita ei ole sertifioitu ja jotka perustuvat tuottajan omaehtoiseen vakuutukseen.

6. Sertifiointi: kolmannen osapuolen toteuttama vahvistaminen, joka liittyy tuotteisiin, prosesseihin, järjestelmiin tai henkilöihin.

7. Akkreditointi: kolmannen osapuolen antama vahvistus sille, että tietty elin on muodollisesti osoittanut pätevyytensä toteuttaa määriteltyjä vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä. EU:ssa ⁽²⁾ akkreditoinnilla tarkoitetaan kansallisen akkreditointielimen antamaa todistusta siitä, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää tiettyä vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevat, yhdenmukaistetuilla standardeilla vahvistetut vaatimukset, ja tarvittaessa muut vaatimukset, mukaan luettuna ne, jotka on vahvistettu asiaa koskevissa alakohtaisissa ohjelmissa.

8. Tarkastus: tuotesuunnittelun, tuotteen, prosessin tai laitoksen tutkiminen ja sen vaatimustenmukaisuuden määrittäminen, joko määriteltyjen vaatimusten kanssa tai ammatillisen harjinnan perusteella yleisten vaatimusten kanssa.

9. Auditointi: järjestelmällinen, riippumaton ja dokumentoitu prosessi, jossa hankittavia tallenteita, tositteita tai muita asiainkuuluvia tietoja arvioidaan objektiivisesti sen määrittämiseksi, missä määrin määritellyt vaatimukset on täytetty.

3. EU:N NYKYISET SÄÄNNÖKSET

3.1 Ohjelmien toimintaa koskevat säännöt

EU:ssa toimiviin sertifiointiohjelmiin sovelletaan seuraavia EU:n perussäännöksiä:

⁽²⁾ Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkina-
valvontaa koskevista vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o
765/2008 2 artiklan 10 kohta, (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

- Sisämarkkinasäännöt. Sertifiointipalvelujen tarjoajia koskevat sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus, jotka on kirjattu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 49 ja 56 artiklaan ja palveludirektiivin ⁽¹⁾ asiaankuuluviin säännöksiin. Tällaisten palvelujen tarjoajien sijoittautumista toisiin jäsenvaltioihin ei saa kohtuuttomasti rajoittaa. Niille ei myöskään saa asettaa kohtuuttomia rajoituksia niiden tarjotessa palveluja rajojen yli. Sertifiointiohjelmat eivät myöskään saa luoda tosiasiallisia esteitä sisämarkkinoilla käytävälle tavarakaupalle.
- Säännöt valtion osallistumisesta ohjelmiin. Alue- ja keskusviranomaisten ja muiden julkisten elinten tukemat ohjelmat eivät saa johtaa tuottajien kansalliseen alkuperään perustuviin rajoituksiin tai muutoin haitata sisämarkkinoita. Silloin, kun sertifiointiohjelmaa tuetaan SEUT-sopimuksen 107 artiklassa tarkoitetulla jäsenvaltion myöntämällä tuella tai valtion varoista myönnetyllä tuella, on noudatettava valtiontukisääntöjä.
- Kilpailusäännöt. Sertifiointiohjelmat eivät saa johtaa kilpailunvastaiseen käyttäytymiseen, eivätkä etenkin esimerkiksi seuraaviin:
 - kilpailua rajoittaviin horisontaalisiin tai vertikaalisiin sopimuksiin,
 - siihen, että yksi tai useampi huomattavan markkinavoiman omaava yritys sulkee kilpailevat yritykset markkinoilta (esimerkiksi estämällä kilpailevia ostajia saamasta toimituksia ja/tai estämällä kilpailevia toimittajia pääsemästä mukaan jakelukanaviin),
 - siihen, että perusedellytykset täyttävät markkinatoimijat estävät pääsyn sertifiointiohjelmiin.
 - siihen, että ohjelman osapuolia tai kolmansia osapuolia estetään kehittämästä, tuottamasta ja pitämästä kaupan vaihtoehtoisia tuotteita, jotka eivät ole ohjelmassa vahvistetun eritelmän mukaisia.
- Vaatimukset kuluttajille tiedottamisesta ja pakkausmerkinnöistä ⁽²⁾. Merkinnät, mainonta ja esillepano eivät saa olla omiaan johtamaan ostajaa harhaan, erityisesti

- elintarvikkeen ominaispiirteiden osalta ja erityisesti sen luonteen, yksilöllisyyden, ominaisuuksien, koostumuksen, määrän, säilyvyyden, alkuperän, valmistus- tai tuotantomenetelmän osalta,
- liittämällä elintarvikkeeseen vaikutuksia tai ominaisuuksia, joita sillä ei ole,
- esittämällä elintarvikkeella olevan erityisiä ominaisuuksia, kun tosiasiaa kaikilla samanlaisilla elintarvikkeilla on sellaisia ominaisuuksia.

Ohjelmissa, joissa varmennetaan ainoastaan lakisääteisten vaatimusten noudattaminen, ei saa väittää, että sertifioituilla tuotteilla on erityisominaisuuksia, jotka eroavat vastaavien tuotteiden ominaisuuksista. Ohjelmista ei saa olla seurauksena se, että muiden markkinoilla olevien tuotteiden turvallisuus tai virallisten tarkastusten luotettavuus kyseenalaistetaan tai pyritään kyseenalaistamaan.

Elintarvikkeiden merkinnät, mainonta ja esillepano eivät saa olla omiaan johtamaan ostajaa harhaan sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin ⁽³⁾ säännösten mukaisesti.

- Ottaessaan tiettyssä säädöksessä käyttöön vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn EU ottaa huomioon kansainväliset velvoitteensa ja erityisesti kaupan teknisiä esteitä koskevassa WTO:n sopimuksessa asetetut vaatimukset.

3.2 Ohjelmien sisältöä koskevat säännöt

Monista sertifiointiohjelmien vaatimusten kattamista aiheista on annettu lisäksi erityislainsäädäntöä (esim. elintarvikkeiden turvallisuutta ja hygieniää ⁽⁴⁾), luonnonmukaista maataloutta, eläinten hyvinvointia ja ympäristönsuojelua koskevat lakisääteiset vaatimukset sekä tiettyjen tuotteiden kaupan pitämistä koskevat vaatimukset).

Jos jollakin alalla on vahvistettu standardeja ja lainsäädäntöä, väitteiden on oltava niiden mukaisia, ja kyseiset standardit ja säädökset on mainittava myös eritelmissä (jos ohjelmassa esimerkiksi esitetään väitteitä luonnonmukaisesta maataloudesta, sen on perustuttava luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkintöjä koskevaan asetukseen (EY) N:o 834/2007 ⁽⁵⁾; jos taas ohjelmassa esitetään ravitsemus- ja terveystiettyjä väitteitä, sen on oltava asetuksen (EY) N:o 1924/2006 ⁽⁶⁾ mukainen, ja EFSA:n on laadittava niistä tarvittava tieteellinen arviointi).

⁽¹⁾ Direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla, EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 2000/13/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohhta, EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽³⁾ Sopimattomia elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiä kaupallisia menettelyjä sisämarkkinoilla koskeva direktiivi 2005/29/EY (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22) ja sen täytäntöönpanoa koskevat ohjeet: SEC(2009) 1666.

⁽⁴⁾ Asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta; Asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä, ja asetus (EY) N:o 854/2004 ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämisestä koskevista erityissäännöistä; (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9.

Elintarvikkeiden turvallisuuden ja hygienian osalta on otettava huomioon erityisesti seuraavaa:

- Ohjelmissa ei saa rajoittaa tai pyrkiä korvaamaan nykyisiä virallisia standardeja ja/tai vaatimuksia eikä toimivaltaisten viranomaisten suorittamia lakisääteisiä tarkastuksia, joilla varmistetaan viran puolesta, että virallisia ja pakollisia standardeja ja vaatimuksia on noudatettu. Ohjelmissa olisi tuotava selkeästi esiin (esim. verkkosivustolla), mennäänkö niiden eritelmissä asiaankuuluvia lakisääteisiä vaatimuksia pidemmälle, ja jos mennään, niin miltä osin ja kuinka laajasti.
- Jos tuotteita pidetään kaupan sellaisissa ohjelmissa, joissa vahvistetaan lakisääteisiä vaatimuksia tiukempia turvallisuus- ja hygieniavaatimuksia, niitä ei saa mainostaa tai markkinoida tavalla, joka kyseenalaistaa tai pyrkii kyseenalaistamaan muiden markkinoilla olevien tuotteiden turvallisuuden tai virallisten tarkastusten luotettavuuden.

3.3 Vaatimustenmukaisuuden arviointia, sertifiointia ja akkreditointia koskevat säännöt

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditoinnin järjestämistä ja toimintaa koskevat säännöt on annettu asetuksessa (EY) N:o 765/2008. Asetuksessa ei edellytetä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditointia, mutta tällainen vaatimus sisältyy eräisiin muihin EU:n säädöksiin⁽¹⁾.

Lisäksi kansainvälisesti tunnustettuja sääntöjä sisältyy tuotteiden tai prosessien sertifiointiohjelmien osalta kansainvälisen standardisointijärjestön (ISO) oppaaseen Guide 65 (EN 45011) ja järjestelmien sertifiointiohjelmien osalta standardiin ISO 17021. Vaikka tuotteiden/prosessien tai järjestelmien sertifiointiohjelmat ovat vapaaehtoisia, sertifiointielinten on oltava akkreditoituja EN 45011/ISO 65 tai ISO 17021 standardin mukaisesti voidakseen antaa akkreditoinnin mukaisia todistuksia tuotteista/prosesseista tai järjestelmistä.

Edellä esitetty ei kuitenkaan rajoita asiaan sovellettavan EU:n elintarvikelainsäädännön vaatimuksia eikä myöskään asetuksen (EY) N:o 178/2002 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä yleisiä tavoitteita:

”Elintarvikelainsäädännöllä on pyrittävä yhteen tai useampaan ihmisten elämän ja terveyden suojelun korkeaan tasoon liittyvään yleiseen tavoitteeseen ja kuluttajien etujen suojeluun, mukaan lukien elintarvikekaupan rehelliset menettelytavat, ottaen huomioon tarpeen mukaan eläinten terveyden ja hyvinvoinnin suojelun, kasvien terveyden ja ympäristönsuojelun.”

⁽¹⁾ Esim. maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun asetuksen (EY) N:o 510/2006 11 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa: ”Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteita sertifioiden elinten on noudatettava eurooppalaista standardia EN 45011 tai ISO/IEC Guide 65 (Tuotteita sertifioidut elimet. Yleiset vaatimukset) ja oltava 1 päivästä toukokuuta 2010 alkaen niiden mukaisesti hyväksyttyjä”.

Rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004⁽²⁾ sisältää tältä osin joitakin sääntöjä toimivaltaisten viranomaisten virallisten valvontatehtävien siirtämisestä riippumattomille kolmansille osapuolille (sekä akkreditointi- ja raportointivelvollisuuksista).

Viralliset valvontatoimet tarjoavat perustakeet, minkä lisäksi erityiset sertifiointiohjelmat voivat toimia vapaaehtoisuusperiaatteella. On kuitenkin muistettava, että rikkomistapauksissa sovelletaan elintarvikelainsäädäntöä. Se, että perustason vaatimusten noudattamista arvioidaan sertifiointiohjelmien välityksellä, ei vapauta virallisia valvontaviranomaisia vastuusta.

4. SUOSITUKSIA OSALLISTUMISESTA OHJELMAAN JA OHJELMIEN KEHITTÄMISESTÄ

1. Ohjelmiin osallistumisen olisi oltava avoimin ja puolueettomin perustein avointa kaikille, jotka haluavat noudattaa eritelmiä ja kykenevät siihen.
2. Ohjelmilla olisi oltava valvontarakenne, joka mahdollistaa kaikkien elintarvikeketjussa mukana olevien sidosryhmien (maataloustuottajien ja näiden organisaatioiden⁽³⁾, maatalous- ja elintarvikekauppiaiden, elintarviketeollisuuden, tukku- ja vähittäiskauppiaiden ja tarvittaessa kuluttajien) osallistumisen ohjelman kehittämiseen ja päätöksentekoon edustavalla ja tasapuolisella tavalla. Sidosryhmien osallistumista ja mukana olevia organisaatioita koskevat mekanismit olisi dokumentoitava ja asetettava julkisesti saataville.
3. Eri maissa ja eri alueilla toimivien ohjelmien johtajien olisi helpotettava kaikkien kyseisillä alueilla toimivien asianomaisten sidosryhmien osallistumista ohjelmien kehittämiseen.
4. Ohjelmien vaatimukset olisi laadittava teknisissä asiantuntijakomiteoissa ja toimitettava laajemmalle sidosryhmien joukolle palautetta varten.
5. Ohjelmien johtajien olisi varmistettava asianomaisten sidosryhmien osallistuminen tarkastuskriteerien ja tarkistuslistojen laadintaan sekä seuraamuskyynysten suunnitteluun ja määrittämiseen.
6. Ohjelmien johtajien olisi omaksuttava jatkuvaan kehittämis-työhön perustuva menettelytapa palautemekanismeineen, jotka mahdollistavat sääntöjen ja vaatimusten säännöllisen tarkistamisen osallistavalla tavalla. Ohjelman osallistujien olisi erityisesti oltava mukana kehittämässä ohjelmaa.

⁽²⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Esim. osuuskunnat.

7. Ohjelman vaatimuksia saa muuttaa vain, jos muutokset ovat perusteltuja. Näin ohjelman osallistujille ei aiheudu tarpeettomia muutuskustannuksia. Ohjelman osallistujille on ilmoitettava asianmukaisesti ohjelman vaatimuksiin tehdyistä muutoksista.
8. Kaikissa ohjelmaan liittyvissä asiakirjoissa (myös verkkosivustolla) olisi oltava ohjelman yhteystiedot, ja ohjelmaan olisi sisällyttävä menettely sitä koskevien kommenttien vastaanottamista ja niihin vastaamista varten.

5. SUOSITUKSIA OHJELMAN VAATIMUKSISTA JA NIITÄ VASTAAVISTA VÄITTEISTÄ

5.1 Ohjelman vaatimusten ja esitettyjen väitteiden selkeys ja läpinäkyvyys

1. Ohjelmassa olisi esitettävä selkeästi sen sosiaaliset, ympäristölliset, taloudelliset ja/tai lainsäädännölliset tavoitteet.
2. Väitteillä ja vaatimuksilla olisi oltava selkeä yhteys ohjelman tavoitteisiin.
3. Ohjelmassa olisi määriteltävä selkeästi sen laajuus tuotteiden ja/tai prosessien kannalta.
4. Ohjelman eritelmä⁽¹⁾ ja julkinen tiivistelmä olisi asetettava vapaasti saataville (esim. verkkosivustolle).
5. Eri maissa toimivista ohjelmista olisi toimitettava eritelmän käännös, jos mahdolliset osallistujat tai sertifiointielimet esittävät siitä asianmukaisesti perustellun pyynnön.
6. Ohjelman eritelmän olisi oltava selkeä, riittävän yksityiskohtainen ja helpotajuinen.
7. Logoja tai merkintöjä käyttävissä ohjelmissa olisi ilmoitettava, mistä kuluttajat voivat saada ohjelmaa koskevaa lisätietoa. Tämä voi olla esimerkiksi verkkosivuston osoite, ja se voi olla joko tuotteen pakkauksessa tai saatavilla myyntipaikassa.
8. Ohjelmissa olisi selkeästi mainittava (esim. niiden verkkosivustoilla), että niissä edellytetään riippumattoman elimen suorittamaa sertifiointia, ja niissä olisi esitettävä yhteystiedot sertifiointielimistä, jotka tarjoavat tällaista palvelua.

⁽¹⁾ Tästä saatetaan poiketa silloin, kun ohjelmaa koskeva eritelmä perustuu standardeihin, jotka eivät ole vapaasti saatavilla (esim. ISO- ja EN-standardit).

5.2 Ohjelman väitteiden ja vaatimusten perustuminen näyttöön

1. Kaikkien väitteiden olisi perustuttava objektiiviseen ja todennettavaan näyttöön sekä tieteellisesti perusteltuihin asiakirjoihin. Näiden asiakirjojen olisi oltava vapaasti saatavilla esimerkiksi verkkosivustolla⁽²⁾.
2. Eri maissa ja eri alueilla toimivissa ohjelmissa vaatimukset olisi sovitettava paikallisiin agroekologisiin, sosioekonomisiin ja lainsäädännöllisiin tilanteisiin ja maatalouskäytäntöihin. Samalla olisi kuitenkin varmistettava, että tulokset ovat eri tilanteissa yhtenäiset.
3. Ohjelmissa olisi tuotava selkeästi esiin (esim. verkkosivustolla), mennäänkö niiden eritelmissä asiaankuuluvia lakisääteisiä vaatimuksia pidemmälle, ja jos mennään, niin miltä osin ja kuinka laajasti. Nämä tiedot olisi esitettävä tarvittaessa myös raportoinnin ja tarkastusten osalta.

6. SUOSITUKSIA SERTIFIOINNISTA JA TARKASTUKSISTA

6.1 Sertifiointin puolueettomuus ja riippumattomuus

1. Ohjelman vaatimusten noudattamista koskevan sertifiointin suorittajan olisi oltava riippumaton elin, jonka on akkreditoitunut
 - jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti nimeämä kansallinen akkreditointielin eurooppalaisissa tai kansainvälisissä standardeissa ja oppaissa vahvistettujen tuotteita sertifiointia elimiä koskevien yleisten vaatimusten mukaisesti tai
 - akkreditointielin, joka on allekirjoittanut kansainvälisen akkreditointifoorumin (International Accreditation Forum, IAF) monenvälistä tunnustamista koskevan sopimuksen (Multilateral Recognition Arrangement, MLA).
2. Ohjelmissa olisi sallittava minkä tahansa pätevän ja akkreditoituneen sertifiointielimen suorittama sertifiointi ilman maantieteellisiä rajoituksia.

6.2 Tarkastukset

Tarkastusten olisi kaikkiaan oltava tehokkaita, selkeitä ja läpinäkyviä ja perustuttava dokumentoituihin menettelyihin. Niiden olisi kohdistuttava sertifiointiohjelman esittämien väitteiden taustalla oleviin todennettaviin kriteereihin. Epättydyttävien tarkastustulosten olisi johdettava tarkoituksenmukaisiin toimiin.

1. Ohjelman osallistujat olisi tarkastettava säännöllisesti. Tarkastuksia varten olisi oltava selkeät ja dokumentoidut menettelyt, jotka sisältävät tarkastusten tiheyden, näytteenoton sekä sertifiointiohjelman alaan liittyviä parametreja koskevat laboratoriotestit tai analyttiset testit.

⁽²⁾ Tästä ovat poikkeuksena luottamukselliset ja/tai omistusoikeuden suojaamat tiedot, joiden salassapito on mainittava selkeästi.

2. Tarkastustiheydessä olisi otettava huomioon aiemmat tarkastustulokset, tuotteen, prosessin tai johtamisjärjestelmän luonteesta johtuvat riskit sekä kollektiivisissa tuottajaorganisaatioissa tehtävät sisäiset auditoinnit, jotka voivat täydentää kolmannen osapuolen suorittamia tarkastuksia. Ohjelman valvojan olisi määritettävä tarkastusten vähimmäistiheys, joka koskee kaikkia osallistujia.
3. Tarkastustulokset olisi arvioitava suunnitelmallisesti.
4. Yleensä olisi käytettävä yllätystarkastuksia ja lyhyellä (esim. 48 tunnin) varoitusajalla suoritettavia tarkastuksia.
5. Tarkastusten ja auditointien olisi perustuttava julkisesti saatavilla oleviin suuntaviivoihin, tarkistuslistoihin ja suunnitelmiin. Tarkastuskriteerien olisi liityttävä läheisesti ohjelman vaatimuksiin ja niitä vastaaviin väitteisiin.
6. Vaatimusten noudattamatta jättämisen varalle olisi oltava selkeät ja dokumentoidut menettelyt, jotka toteutetaan tehokkaasti. Olisi määriteltävä pudotuskriteerit, jotka voivat johtaa

— todistuksen epäämiseen tai peruuttamiseen,

— jäsenyyden peruuttamiseen, tai

— asiaankuuluvalla virallisella lainvalvontaelimelle tehtävään ilmoitukseen.

Tällaisiin pudotuskriteereihin olisi sisällyttävä ainakin lakisäästeisten perusvaatimusten noudattamatta jättäminen sertifiointin kattamalla osa-alueella. Mikäli noudattamatta jättämiseen liittyy terveydensuojelulle haitallisia vaikutuksia, niistä on ilmoitettava asiaankuuluville viranomaisille lakisäästeisten vaatimusten mukaisesti.

7. Tarkastuksissa olisi keskityttävä sertifiointiohjelmissa esitettyjen väitteiden taustalla olevien todennettavien kriteerien analysointiin.

6.3 Kustannukset

1. Ohjelmien johtajien olisi julkistettava (mahdolliset) jäsenmaksut ja vaadittava sertifiointielimiään julkistamaan ohjelman erityyppisten osallistujien sertifiointiin ja tarkastamiseen liittyvät kustannukset.
2. Ohjelman eri osallistujilta perittävissä maksuissa mahdollisesti ilmenevien erojen olisi oltava perusteltuja ja oikeasuhteisia. Eroja ei pitäisi käyttää tiettyjen, esimerkiksi muista maista peräisin olevien potentiaalisten osallistujaryhmien esittämiseen liittymästä asianomaiseen ohjelmaan.

3. Mahdolliset kustannussäästöt, jotka johtuvat vastavuoroisesta tunnustamisesta ja vertailuanalyyseista, olisi siirrettävä tarkastettaville ja auditoitaville toimijoille.

6.4 Auditoidijien tai tarkastajien pätevyys

Yleisperiaatteena on, että auditoidijien tai tarkastajien olisi oltava puolueettomia, päteviä ja ammattitaitoisia.

Sertifiointiauditoinnin suorittavilla auditoidijilla olisi oltava asiaankuuluvat tiedot asianomaiselta alalta ja heidän olisi työskenneltävä sellaisten sertifiointielinten palveluksessa, jotka on akkreditoitu asiaankuuluvien eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien ja oppaiden sekä johtamisjärjestelmien sertifiointiohjelman mukaisesti. Vaaditut auditointitaidot olisi kuvattava ohjelman eritelmissä.

6.5 Pientuottajia koskevia määräyksiä

Ohjelmissa olisi oltava määräyksiä, jotka mahdollistavat (jos aiheellista, erityisesti kehitysmaista peräisin olevien) pientuottajien osallistumisen ohjelmaan ja edistävät tällaista osallistumista.

7. SUOSITUKSIA VASTAVUOROISESTA TUNNUSTAMISESTA JA VERTAILUANALYYSISTA/PÄÄLLEKKÄISYYDESTÄ MUIDEN OHJELMIEN KANSSA

1. Jos ohjelmia aletaan soveltaa uudella alalla ja/tai niiden soveltamisala laajenee, tarve olisi perusteltava. Ohjelmien johtajien olisi mahdollisuuksien mukaan viitattava selkeästi (esim. verkkosivustollaan) muihin asiaankuuluviin ohjelmiin, jotka toimivat samalla alalla, toimintalohtokolla ja maantieteellisellä alueella, ja selvitettävä menettelytapojen yhtymäkohdat ja yhtenevyydet. Niiden olisi tutkittava aktiivisesti, voidaanko osa tai kaikki ohjelman vaatimuksista tunnustaa vastavuoroisesti.
2. Mikäli ohjelmien vaatimusten on havaittu olevan joillakin osa-alueilla osittain tai täysin päällekkäisiä muiden ohjelmien vaatimusten kanssa, niihin olisi sisällyttävä kyseisten ohjelmien mukaisesti suoritettujen tarkastusten ja auditointien osittainen tai täydellinen tunnustaminen tai hyväksyminen (tarkoituksena on, ettei samoja vaatimuksia tarkasteta uudelleen).
3. Jos vastavuoroinen hyväksyntä ei ole mahdollinen, ohjelmien johtajien olisi suositettava yhteisiä auditointeja, jotka perustuvat yhteisiin auditoinnin tarkistuslistoihin (eli yksi yhteinen tarkistuslista ja yksi yhteinen auditointi kahta tai useampaa ohjelmaa varten).
4. Mikäli ohjelmien vaatimukset ovat päällekkäisiä, ohjelmien johtajien olisi yhdenmukaistettava auditointikäytännöt ja dokumentointivaatimukset niin pitkälle kuin se on käytännössä ja lainsäädännön puitteissa mahdollista.

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

Ote Landsbanki Íslands hf:ää koskevasta päätöksestä, joka on tehty luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY nojalla

(2010/C 341/05)

Reykjavikin aluetuomioistuin määräsi 22. marraskuuta 2010 Landsbanki Íslands hf:n (rekisterinumero 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík), jäljempänä 'pankki', asetettavaksi likvidaatiomenettelyyn lain N:o 161/2002 XII luvun B jaksossa vahvistettujen yleisten säännösten mukaisesti, joita sovelletaan yhdessä kyseisen lain V siirtymäsäännöksen 3 ja 4 pykälän säännöksen 2 pykälästä johtuvien oikeusvaikutusten kanssa (sellaisena kuin se on muutettuna lain N:o 132/2010 2 pykälällä).

Finanssivalvontaviranomainen otti 7. lokakuuta 2008 osakkaiden yhtiökokouksen valtuudet itselleen ja nimitti pankille Resolution Committee (väliaikainen hallintoneuvosto). Pankille myönnettiin lain nro 129/2008 (vrt. lain nro 21/1991) nojalla sen velkoja koskeva moratorio 5. joulukuuta 2008 tehdyllä tuomioistuimen päätöksellä. Moratoriota jatkettiin kolme kertaa, ja viimeisin moratorio myönnettiin 31. elokuuta 2010. Sen voimassaolo päättyy viimeistään 5. joulukuuta 2010, eikä sen jatkaminen ole enää lain nojalla sallittua.

Laki N:o 44/2009 tuli voimaan 22. huhtikuuta 2009, ja sillä muutetaan rahoituslaitoksille myönnettyjen velkamoratorioiden ominaisuuksia. Lain N:o 44/2009 II siirtymäsäännöksen (lain N:o 161/2002 V siirtymäsäännös) 2 pykälän mukaan velkamoratorioon sovellettiin lain N:o 161/2002 101 pykälän 1 momentin ja 102, 103 ja 103(a) pykälän säännöksiä (sellaisina kuin ne ovat muutettuina lain N:o 44/2009 5, 6, 7 ja 8 pykälän 1 momentilla) siten, että yritys katsottiin asetetuksi likvidaatiomenettelyyn tuomioistuimen sinä päivänä tekemällä päätöksellä, jona laki tuli voimaan. On kuitenkin katsottu, että likvidaatiomenettelyä on pidettävä hyväksyttynä velkamoratoriona niin kauan kun moratorio on voimassa. Laissa N:o 44/2009 säädetään lisäksi, että kun moratorion voimassaoloaika päättyy, yrityksen on ilman erillistä tuomioistuimen päätöstä katsottava olevan likvidaatiomenettelyssä. Reykjavikin aluetuomioistuin teki 29. huhtikuuta 2009 päätöksen likvidaatiokomitean nimittämisestä.

Ilmoitus velkojille julkaistiin, ja määräaika saatavia koskevien vaateiden esittämiselle päättyi 30. lokakuuta 2009. Lisäksi tiedonanto (2009/C 125/08) pankin moratorion voimassaoloajan pidentämisestä julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tiedonanto sisälsi kehotuksen esittää vaateet, ja siinä pyydettiin kiinnittämään huomiota noudatettaviin määräaikoihin. Esitettyjä vaateita on tarkasteltu kolmessa kokouksessa ja kaksi lisäkokousta on tarkoitus pitää 1. joulukuuta 2010 ja 19. toukokuuta 2011. Vaateiden hyväksymistä koskevat neuvottelut on tarkoitus saattaa tuolloin päätökseen.

Laki nro 132/2010 tuli voimaan 17. marraskuuta 2010, ja sillä muutetaan lakia N:o 161/2002 edelleen. Uudessa laissa säädetään, että ennen kuin yritykselle myönnetty moratorio päättyy, väliaikainen hallintoneuvosto (Resolution Committee) ja likvidaatiokomitea voivat yhdessä pyytää, että yritykseen sovelletaan tuomioistuimen päätöksellä yleisen konkurssilainsäädännön mukaista likvidaatiomenettelyä edellyttäen, että lain 101 pykälän 2 momentin 3 kohdan edellytykset täyttyvät. Jos hakemus hyväksytään, yrityksen moratorion aikana lain N:o 44/2009 voimaantulon jälkeen toteutetut toimet pysyvät muuttumattomina.

Tuomioistuimelta haettiin tällaista päätöstä, ja se hyväksyi hakemuksen 22. marraskuuta 2010 lain N:o 132/2010 myötä voimaan tulleen muutoksen nojalla. Tuomioistuimen päätöksessä todetaan, että laissa asetetut edellytykset likvidaatiomenettelyä koskevan päätöksen tekemiselle täyttyvät. Pankin varat ovat noin 1 138 miljardia Islannin kruunua (arvo perustuu tähänhetkisiin perintäarvioihin ja Islannin kruunun kurssiin 30 päivänä syyskuuta 2010) ja velat noin 3 427 miljardia Islannin kruunua. Näin ollen pankki on maksukyvytön eikä pysty vastaamaan kaikista veloistaan velkojille. Lisäksi on osoitettu, että maksuvaikeudet eivät ole tilapäisiä (vrt. lain N:o 161/2002 101 pykälän 2 momentin 3 kohta). Tuomioistuimen päätöksessä vahvistetaan, että edellä mainitun säännöksen mukaan, sellaisena kuin se on lain N:o 132/2010 hyväksymisen jälkeen, yrityksen velkamoratorion aikana lain N:o 44/2009 voimaantulon jälkeen toteutetut toimenpiteet pysyvät muuttumattomina. Tämä merkitsee mm. sitä, että väliaikaisen hallintoneuvoston (Resolution

Committee) ja likvidaatiokomitean nimitys säilyy voimassa ja että samoja periaatteita sovelletaan kaikkiin lain N:o 161/2002 101, 102, 103 ja 103(a) pykälän mukaisiin toimenpiteisiin (vrt. kyseisen lain V siirtymäsäännöksen 2 pykälä). Tuomioistuimen päätöksessä vahvistetaan myös, että vaateiden etuoikeusjärjestys ja muut oikeusvaikutukset, jotka määräytyvät yleensä sen päivämäärän perusteella, jolloin likvidaatiomenettelyä koskeva päätös tehdään, määräytyvät tässä tapauksessa lain N:o 44/2009 voimaantulopäivän perusteella, joka on 22. huhtikuuta 2009.

Reykjavikissa 25 päivänä marraskuuta 2010.

Landsbanki Íslands hf:n likvidaatiokomitea

Halldór H. BACKMAN, korkeimman oikeuden lakimies

Herdís HALLMARSÐÓTTIR, korkeimman oikeuden lakimies

Kristinn BJARNASON, korkeimman oikeuden lakimies

Landsbanki Íslands hf:n väliaikainen hallintoneuvosto (Resolution Committee)

Lárentsínus KRISTJÁNSSON, korkeimman oikeuden lakimies

Einar JÓNSSON, aluetuomioistuimen lakimies

Ote luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY nojalla tehdystä VEF banka -pankkia koskevasta päätöksestä

(2010/C 341/06)

Ilmoitus "VEF banka" -osakeyhtiön likvidaatiosta.

Riian aluetuomioistuimen 15. marraskuuta 2010 antaman tuomion perusteella "VEF banka" -osakeyhtiö (verotunnus 50003063781) julistetaan likvidoitavaksi 15. marraskuuta 2010 alkaen.

Velkojien vaatimukset ja kaikki muut mahdolliset vaatimukset on toimitettava "VEF bankan" pesänhoitajalle Ilze Bagatskalle (pesänhoitajan työosoite: Antonijas iela 5-5, Rīga, LV-1010, LATVIJA, P. +371 67216271) kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jolloin ilmoitus "VEF banka"-osakeyhtiön likvidaatiosta on julkaistu "*Latvijas Vēstnesis*" -lehdessä.

Latvian tasavallan Riian aluetuomioistuin (os. Brīvības bulvāris 34, Rīga, LV-1886, LATVIJA) vastaa toimivaltaisena viranomaisena likvidaatiota koskevista valituksista.

Likvidoitavan "VEF banka"-osakeyhtiön
pesänhoitaja
Ilze BAGATSKA

EUROOPAN TALOUSALUEESEEN LIITTYVÄT TIEDOTTEET

EFTAn VALVONTAVIRANOMAINEN

Kehotus huomautusten esittämiseen valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti valtiontuesta, joka liittyy Sjóvá-vakuutusyhtiön pääomitukseen Islannissa

(2010/C 341/07)

EFTAn valvontaviranomainen aloitti 22. syyskuuta 2010 tehdyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla päätöksellä N:o 373/10/KOL valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn. Jäljennös päätöksestä on toimitettu tiedoksi Islannin viranomaisille.

EFTAn valvontaviranomainen kehottaa EFTA-valtioita, EU:n jäsenvaltioita ja muita asianomaisia lähettämään kyseistä toimenpidettä koskevat huomautuksensa kuukauden kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta seuraavaan osoitteeseen:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard/Belliardstraat 35
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Huomautukset toimitetaan Islannin viranomaisille. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Menettely

Valvontaviranomainen sai kesällä 2009 islantilaisten tiedotusvälineiden kautta kuulla Islannin valtion avusta Sjóvá-Almennar tryggingar hf.:lle, jäljempänä 'Sjóvá', joka on Islannin suurimpia vakuutusyhtiöitä. Valvontaviranomainen teki pöytäkirjassa 3 olevan II osan 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti 10. maaliskuuta 2010 tietojen antamista koskevan välipäätöksen N:o 77/10/KOL, jossa se kehotti toimittamaan kaikki asianmukaiset tiedot. Valvontaviranomainen sai 7. kesäkuuta 2010 kilpailijalta kantelun, jossa pidettiin valtion puuttumista Sjóván tilanteeseen valtiontukena. Islannin viranomaiset ovat toimittaneet asiasta joitakin tietoja.

Islannin valtio hankki toukokuussa 2010 erilaisin liiketoimin 73 prosenttia Sjóván osakkeista. Osakkeet maksettiin valtion hallussa olevilla joukkovelkakirjoilla, joiden arvo oli 11,6 miljardia ISK.

Joukkovelkakirjat myytiin alun perin heinäkuussa 2009 Glitnir Bankin tytäryritykselle SAT Holdingille, joka omistaa Sjóván, ja ne käytettiin Sjóván toiminnan jatkamiseen tähtäävään pääomitukseen. SAT Holdingille annettiin joukkovelkakirjojen maksamiseen 18 kuukautta korotonta maksuaikaa. SAT Holdingille annettiin myös vaihtoehto, jonka mukaan se voisi koska tahansa päättää suorittaa maksun Sjóván osakkeilla, ja se käyttikin tätä mahdollisuutta toukokuussa 2010.

Toimenpiteen arviointi

Islannin viranomaiset katsovat, että Islannin valtio toimi Sjóván tilanteeseen puuttuessaan yksityisen markkinataloussijoittajan tai -velkojan tavoin.

Valvontaviranomainen katsoo alustavasti, että joukkovelkakirjojen siirron ehdot (18 kuukauden koroton maksuaika tai 73,03 prosentin osuuden siirto Sjóván osakkeista) eivät vastaa tavanomaisia markkinaolosuhteita. Islanti oli heinäkuussa 2009 vakavissa talousvaikeuksissa. Sjóváltä puuttui 15,5 miljardia ISK pääoman

vähimmäismäärää koskevien sääntelyvaatimusten täyttämiseksi. Glitnir Bank oli selvitystilassa. Valvontaviranomainen katsoo, että vastaavissa taloudellisissa vaikeuksissa oleva yritys tai selvitystilassa oleva pankki ei olisi saanut tarvittavia varoja markkinoilta.

Islannin viranomaisten mukaan Sjóvín pääomituksessa oli merkittävästi mukana myös yksityisiä sijoittajia eli Glitnir Bank (SAT Holdingin kautta) ja Íslandsbanki. Valtio ei varsinaisesti kuulunut Sjóvín velkoihin, joten se ei suojannut omia varojaan. Tämän vuoksi valvontaviranomainen katsoo, ettei valtion toimia kyseisissä olosuhteissa voida verrata maksamatta olevia saataviaan perivän yksityisen markkinataloussijoittajan tai -velkojan toimiin.

Näistä syistä valvontaviranomainen totesi alustavasti, ettei markkinataloussijoittajaperiaate toteudu tässä tapauksessa.

Islannin viranomaiset ovat todenneet, että mikäli niiden puuttuminen tilanteeseen katsotaan valtioneuoksi, tämä tuki noudattaa ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan b alakohtaa ja 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sekä valtioneuosta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettuja valvontaviranomaisen suuntaviivoja.

Vaikeuksissa olevalle yritykselle myönnetty valtioneu arvioidaan tavallisesti ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, mutta valvontaviranomainen voi sallia sen ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaan EY:n jäsenvaltion tai EFTA-valtion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseksi. Islannin viranomaiset eivät toimittaneet tietoja, joiden perusteella valvontaviranomainen olisi voinut arvioida toimenpiteen ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti. Ne eivät myöskään ole osoittaneet, että Sjóvín konkurssista mahdollisesti johtuneet systeemiset vaikutukset olisivat voineet muodostaa Islannin talouteen vakavan häiriön ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

Päätelmä

Edellä esitetyn perusteella valvontaviranomainen on päättänyt aloittaa ETA-sopimuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn. Asianomaisia kehoitetaan esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa päivästä, jona tämä ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 373/10/COL

of 22 September 2010

**to initiate the formal investigation procedure with regard to the recapitalisation of Sjóvá insurance company
(Iceland)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ('THE AUTHORITY'),

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ('the EEA Agreement'), in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ('the Surveillance and Court Agreement'), in particular to Article 24,

Having regard to Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ('Protocol 3'), in particular to Article 1(3) of Part I and Articles 4(4), 6 and 13(1) of Part II,

Having regard to the Authority's State Aid Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, in particular Part VIII, Temporary Rules regarding Financial Crisis, and the chapter on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty⁽¹⁾,

Having regard to the Authority's Decision No 77/10/COL of 10 March 2010 on an information injunction against Iceland to provide information on the State intervention in Sjóvá,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

The Authority became aware of the Icelandic State intervention in the insurance company Sjóvá-Almennar tryggingar hf. (Sjóvá) in the summer of 2009 through the Icelandic media. Subsequently the Authority included this case in the agenda of an annual meeting on pending cases in the field of State aid between the

⁽¹⁾ Available at: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Authority and the Icelandic authorities which was held in Reykjavik on 5 November 2009. At the meeting the Icelandic authorities provided brief information concerning the background and history of the case.

Due to the complexity of the intervention and the circumstances surrounding it, the Authority asked the Icelandic authorities at the meeting on 5 November 2009 to provide written detailed information.

In a letter to the Icelandic authorities dated 16 November 2009 (Event No 536644), the Authority summarised the points of discussion at the meeting on 5 November 2009 and repeated its request for detailed information in writing regarding the State intervention in Sjóvá. Moreover, the Authority invited the Icelandic authorities to put forward their views regarding possible State aid issues involved in the case. The Authority requested that this information be provided no later than 16 December 2009.

The Authority sent a reminder letter to the Icelandic authorities, dated 14 January 2010 (Event No 543092) requesting that the information be sent to the Authority by 29 January 2010.

No written information was received and subsequently the Authority adopted an information injunction decision, pursuant to Article 10(3) of Part II of Protocol 3, on 10 March 2010 (Event No 548842), requesting:

‘... all documentation, information and data necessary to permit the Authority to assess the existence of State aid in the State intervention in Sjóvá as well as its compatibility with the State aid rules of the EEA Agreement. In particular, but not exclusively, the Authority requires the Icelandic authorities to provide it with a detailed description of the capital injection in Sjóvá including copies of all relevant documents and moreover a detailed explanation of how the Central Bank of Iceland came into possession of the assets of Sjóvá.

Moreover, the Icelandic authorities are requested, also no later than 11 April 2010, to provide all information and data necessary to assess the compatibility of the measure with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Icelandic authorities are invited to provide their comments and view regarding any possible and potential State aid issues involved in this case within the same deadline, i.e. 11 April 2010.’

On 11 April 2010, the Icelandic authorities submitted a reply (Event No 553315).

On 7 June 2010, the Authority received a complaint (Event No 559496) against alleged State aid granted when the State intervened in Sjóvá.

2. Description of the case

2.1. Background

Sjóvá is one of Iceland's leading insurance companies ⁽²⁾. The company was taken over by Glitnir Bank ⁽³⁾ (Glitnir) in 2003 and its operations were merged with those of the bank. In 2005, the financial group Moderna/Milestone Finance ⁽⁴⁾ bought 66,6 % of Sjóvá's shares from Glitnir and acquired full ownership as from 2006. Sjóvá's operations were then separated from those of Glitnir.

2.2. The State intervention and the events leading to it

The events leading to the State intervention and the State intervention itself are rather complex and will be described below in chronological order according to information available to the Authority.

⁽²⁾ According to a memorandum from the Financial Supervisory Authority (FME) dated 29 June 2009, the market shares of insurance companies in Iceland, based on their share in total premium income, was at the time as follows: Vátryggingafélag Íslands (VÍS) 35,3 %, Sjóvá 29,5 %, Tryggingamiðstöðin (TM) 27 % and Vörður 8 %.

⁽³⁾ Until 2006, the bank was named Íslandsbanki, when its name was changed to Glitnir banki. Following its collapse in October 2008, Glitnir has been managed by a Resolution Committee and has entered a winding-up procedure. In October 2008, a new bank was founded under emergency legislation to take over domestic assets and liabilities of Glitnir Bank. That bank was initially named Nýi Glitnir, but its name was changed to Íslandsbanki in February 2009.

⁽⁴⁾ Moderna Finance AB was a Swedish holding company owned by the Icelandic company Milestone hf. While Moderna Finance acquired financial undertakings in Sweden and Luxembourg, its biggest Icelandic assets were Sjóvá and the investment bank Askar Capital hf. The car financing company Avant is a subsidiary of Askar Capital. Milestone and affiliated companies were for a period among the major shareholders in Glitnir Bank, achieving their highest share of ownership of 16-18 % of total shares in Glitnir in early 2007. Following Milestone's acquisition of Sjóvá and a major change of the ownership structure in Glitnir, Milestone's holdings in Glitnir declined. Milestone was also among the biggest borrowers from Glitnir. Further information on Sjóvá and Milestone and their ties with Glitnir Bank are available in the report of the Icelandic Parliament's Special Investigation Commission (SIC) available at <http://rna.althingi.is/> (Icelandic version) and <http://sic.althingi.is/> (excerpts in English).

2.2.1. Intervention by the Financial Supervisory Authority

Early in 2008, the Icelandic Financial Supervisory Authority (the FME) started an in-depth investigation into the financial position of Sjóvá on the basis of its annual report for the fiscal year 2007. It transpired that the company had insufficient capital reserves to meet the minimum required to continue insurance operations ⁽⁵⁾ due to losses on its investment activities, which had grown substantially.

Following the investigation, from October 2008 to September 2009, Sjóvá was subjected to special supervision by the FME under Article 90 of the Act on Insurance Activities No 60/1994 ⁽⁶⁾. Furthermore, in December 2008, the FME appointed a special auditor to review Sjóvá's activities.

In March 2009, the FME referred 'several issues relating to the business activities of the company' to the Special Prosecutor ⁽⁷⁾. The Authority is not aware of the substance of the ongoing criminal investigation or whether it has any relevance to this case.

2.2.2. Glitnir takes over Sjóvá — division of the company

In March 2009, Sjóvá was taken over ⁽⁸⁾ by its biggest creditor, Glitnir Bank (Glitnir). Glitnir had been under moratorium since 24 November 2008 and managed by a Resolution Committee appointed by the FME. Sjóvá's creditors had previously been managing the company since October 2008, when it had been put under the special supervision of the FME.

In April 2009, Glitnir and Íslandsbanki ⁽⁹⁾ approached the Icelandic State requesting its assistance in refinancing and restructuring Sjóvá, having exhausted all alternative market solutions to rescue the company.

The Authority has received a presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and addressed to the Ministry of Finance. This document outlined a plan to restructure Moderna Finance AB, and its subsidiaries Askar Capital and Sjóvá. It furthermore contains plans to split up old Sjóvá by transferring insurance operation to a new company, leaving the less viable investment activities in the old company. After restructuring, the insurance company would then be sold to new investors.

During the summer of 2009, assets and liabilities were to be divided into 1) SA tryggingar hf., a new company to be incorporated, which would receive the insurance portfolio activities from old Sjóvá upon approval by the FME, and 2) SJ Eignarhaldsfélag (SJE), a holding company in which the toxic assets of old Sjóvá would be placed.

On 20 June 2009, Sjóvá on the one hand and Glitnir, Íslandsbanki, and SAT Eignarhaldsfélag hf. (a holding company wholly owned by Glitnir, hereinafter referred to as SAT Holding) on behalf of SA tryggingar hf. ⁽¹⁰⁾ on the other hand signed an Asset Transfer Agreement, according to which all assets and liabilities of Sjóvá related to the company's insurance operations, including the insurance portfolio, were transferred to SA tryggingar hf., in accordance with Article 86 of the Act on Insurance Activities No 60/1994. Following the transaction the new company, SA tryggingar hf., was renamed Sjóvá.

According to its Articles of Association, dated 20 June 2009, the shareholders of the new company (Glitnir, Íslandsbanki and SAT Holding) were to contribute new equity of ISK 16 billion, required to continue insurance operations, as follows ⁽¹¹⁾:

Company	Amount	Form of payment	Share-holding
Glitnir	ISK 2,8 billion	Bond issued by Avant with interest of REIBOR plus 3,75 % with the following collaterals: — third priority (in parallel with a bond issued by Askar Capital, see table in 2.2.3 below) in Avant's portfolio — first priority in Glitnir's claim against Milestone, equivalent of 54,9 % of total claims against Milestone	17,67 %

⁽⁵⁾ Minimum guarantee fund of ISK 2 billion as defined in the Icelandic legislation.

⁽⁶⁾ Now Article 86 of Act No 56/2010.

⁽⁷⁾ The role of the Special Prosecutor is to investigate suspicions of criminal actions in relation to the collapse of the Icelandic banks according to Act No 135/2008.

⁽⁸⁾ Together with other Icelandic subsidiaries of Moderna Finance AB: Askar Capital and its subsidiary, Avant.

⁽⁹⁾ The Authority assumes that Íslandsbanki became involved as it was also a major creditor of Sjóvá.

⁽¹⁰⁾ An unregistered company to be incorporated under Icelandic law.

⁽¹¹⁾ Subject to FME's approval, which was granted on 22 September 2009, see below.

Company	Amount	Form of payment	Share-holding
Íslandsbanki	ISK 1,5 billion	Various bonds issued by 10 different companies and municipalities	9,30 %
SAT Holding	ISK 11,6 billion	Bond issued by Askar Capital and bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company), see table in 2.2.3 below	73,03 %

It is clear, however, that the recapitalisation of Sjóvá was not finalised on 20 June 2009, as the assets to be provided by SAT Holding, amounting to some 73 % of the new equity, were at that time not owned by SAT Holding but by the State. The transaction was later finalised when the State decided to undertake the measures described below.

2.2.3. Description of the intervention by the State

On 27 June 2009, a meeting was held in the Ministry of Finance on the ongoing work on financial restructuring of Sjóvá⁽¹²⁾. This meeting was followed by an agreement dated 8 July 2009 on the transfer of bonds⁽¹³⁾ ('Samningur um kröfukaup') owned by the Icelandic State to SAT Holding.

At this point Sjóvá's equity was ISK 13,5 billion in the negative. A minimum positive equity of ISK 2 billion was required according to law. In order to fulfil the minimum equity requirements, a capital injection of at least ISK 15,5 billion was therefore required.

The agreement between the State and SAT Holding covers the following two bonds that were in the possession of the State, valued by an external expert on 16 June 2009⁽¹⁴⁾:

Asset	Estimated value	Description and securities
Claim against Askar Capital	ISK 6 071 443 539	An indexed loan agreement with 3 % interest. The loan had come into the possession of the State when it took over Central Bank collateral in 2008. The loan is secured by: — third priority collateral in Avant's (*) portfolio (in parallel with a bond issued by Avant to Glitnir, see table in 2.2.2 above, book value of the portfolio was ISK 26 billion and Landsbanki Íslands' first priority lien ISK 16 billion), and — first priority collateral in indexed bonds issued by Landsvirkjun (the National Power Company) of nominal value ISK 4,7 billion.
Bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company)	ISK 5 558 479 575	Issued in 2005 payable in 2020, with State guarantee, indexed and 3 % interest. The bond came into the possession of the State as collateral against lending made by the Central Bank to Landsbanki Íslands.

(*) See footnote 4 above.

The purchase price was ISK 11,6 billion and SAT Holding was to pay for the bonds within 18 months, i.e. before year-end 2010, and no interest was to be charged during that period. In other words, the State granted a period of grace of 18 months.

As a security for the payment of the purchase price of the bonds, the State was granted first priority collateral in SAT Holding's shares in Sjóvá.

⁽¹²⁾ According to an FME memorandum dated 29 June 2009, the meeting took place on Saturday 27 June 2009. The Prime Minister and the Minister for Finance took part in the meeting together with their assistants. Other participants were the Chairman of the Board of Directors of FME and the two FME officials who wrote the memorandum. The Authority has no information concerning the extent to which the State had been involved before this date other than the presentation given to the Ministry of Finance in April 2009. Yet the FME memorandum refers to a close cooperation between Glitnir, Íslandsbanki and the Ministry for Finance and refers to a memorandum from the Minister for Finance dated 26 June 2009 and a memorandum dated 27 June 2009 on the insurance company. The Authority has not received these memoranda.

⁽¹³⁾ For the purpose of this decision, the assets transferred to SAT Holding by the State will be referred to as bonds.

⁽¹⁴⁾ The Icelandic authorities have not yet provided the Authority with a copy of the valuation, referred to in the agreement.

The agreement provided for the option of payment by the delivery of SAT Holding's original 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State, which would be considered payment in full. SAT Holding could exercise this option without prior consent of the State.

2.2.4. Glitnir sells its shares in Sjóvá to its subsidiary SAT Holding

The FME considered that Glitnir, in moratorium and undergoing winding-up proceedings, was not eligible to own a qualifying holding in Sjóvá. Subsequently, on 16 September 2009, Glitnir sold its 17,67 % shareholding in Sjóvá to Glitnir's subsidiary, SAT Holding.

Following the above transaction, shareholders in Sjóvá were:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	90,70 %

On 22 September 2009, the FME finally issued an insurance operation licence to Sjóvá and lifted the special supervision Sjóvá had been under since October 2008. The portfolio transfer appears to have taken place on 1 October 2009.

2.2.5. The State becomes Sjóvá's biggest shareholder through an option exercised by SAT Holding

At year-end 2009, the management of claims owned by the Ministry of Finance and the Central Bank of Iceland (CBI) was merged, and transferred to a new entity, CBI asset management (ESI). From that time, ESI took over management of the claims.

On 3 May 2010, SAT Holding exercised the option to transfer 73,03 % of shares in Sjóvá to the State in lieu of repaying the debt. From that point in time, shareholders in Sjóvá are:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	17,67 %
ESI (the State)	73,03 %

3. Position of the Icelandic authorities

The Icelandic authorities are of the view that the Icelandic State has behaved as a private market investor/creditor when contributing to the rescue of Sjóvá. They claim that the State's decision was taken following commitments by Glitnir and Íslandsbanki to contribute equity to Sjóvá amounting to ISK 2,8 billion and ISK 1,5 billion, respectively, or a total of ISK 4,4 billion, which they consider to be a substantial private investor participation amounting to 28 % of the total recapitalisation of Sjóvá.

Furthermore, the Icelandic authorities submit that the assets provided by the State were collateral that it had obtained against loans made to Landsbanki Íslands, and: 'As such the assets were rooted in the collapse of the financial system and there was no new capital to be contributed as equity'. The Icelandic authorities further claim that: 'Given how the claims against Askar and Landsvirkjun came into the possession of the State, and the conditions for release of such claims on the current market, by its use in the restructuring of Sjóvá, the State was acting in the same capacity and under the same conditions as a private investor. The use of the assets in question was consistent with the conduct of a private investor, endeavouring to put assets to use under prevailing market uncertainties'.

In the Icelandic authorities' opinion, the measures undertaken by Glitnir, Íslandsbanki and the Icelandic State were an attempt to prevent a serious disruption and loss for the Icelandic economy, which would have resulted from the bankruptcy of Sjóvá.

With reference to Article 61(3)(b) and (c) of the EEA Agreement, the Icelandic authorities have furthermore submitted, should the Authority consider that the State participation in the recapitalisation of Sjóvá contained elements of State aid, that the measures are compatible with the functioning of the Agreement.

They claim that the grant of aid was an emergency measure to save a financial institution whose bankruptcy would have had 'immense spill-over effects for insurance markets as well as the economy as a whole, and (was) likely to result in economic losses for the State'. Furthermore, the Icelandic authorities claim that the intervention was based on the implementation of a restructuring plan suitable to restore the long-term viability of Sjóvá.

II. ASSESSMENT

1. The recipients of the potential aid

With transfer of bonds issued by Landsvirkjun and Askar Capital, Sjóvá and SAT Holding benefitted from a capital contribution from the State.

2. The market economy investor principle

As described above, the State provided a capital contribution to Sjóvá through a transfer of bonds (issued by Landsvirkjun and Askar Capital). This capital contribution was channelled through Glitnir's subsidiary, SAT Holding, as the bonds first were transferred to SAT Holding, which subsequently used them as an equity contribution in Sjóvá.

If the transaction was carried out in accordance with the market economy investor principle, i.e., if the State transferred the bonds to SAT Holding on conditions that would have been acceptable for a private seller, the transaction would not involve the grant of State aid.

Considering that Glitnir Bank and Íslandsbanki approached the State after having 'exhausted alternative market solutions to rescue the insurance operations of Sjóvá', it was clear that corresponding market solutions were not available for Sjóvá to obtain necessary recapitalisation.

The conditions under which the bonds were transferred; payment in 18 months without interests or, alternatively, transfer of 73,03 % shareholding in Sjóvá, do not in the Authority's preliminary view correspond to what would normally have been available on the market. The Authority recalls that at the time of the agreement, in July 2009, Iceland was undergoing a severe financial crisis. Companies in Iceland were not able to raise capital on the market. Neither SAT Holding, a subsidiary of a bank under winding-up procedure, nor a company that was in as severe financial difficulties as Sjóvá was, would have been able to raise the necessary funding on the market under the conditions the State agreed to. In principle, it is very difficult to apply the market economy investor principle to companies in difficulties⁽¹⁵⁾. The Icelandic authorities have themselves acknowledged that Sjóvá was in severe financial difficulties. The company was short of ISK 15,5 billion that was required to comply with regulatory requirements of minimum equity.

Regarding the investment in new equity in Sjóvá, the Icelandic authorities have argued that there was a substantial private participation in the recapitalisation of the company, the private investors in this case being Glitnir Bank (through SAT Holding) and Íslandsbanki. However, it shall be noted first of all that at the time of conclusion of the asset transfer agreement on 20 June 2009 and the agreement on the transfer of bonds on 8 July 2009, Íslandsbanki was fully State-owned⁽¹⁶⁾. Furthermore, it is the Authority's understanding that Glitnir and Íslandsbanki were among the main creditors of Sjóvá. The State was not as such a creditor of Sjóvá. The State was not acting to protect its own assets, as it was not among the company's creditors⁽¹⁷⁾. Therefore the actions of the State in those circumstances cannot be compared with a private market investor or creditor seeking settlement of outstanding claims. Even in cases with an apparently genuine private investor behaviour from the State, the Commission has taken the view that the circumstances surrounding the financial crisis are so unusual that in general the market investor principle cannot be applied⁽¹⁸⁾.

For these reasons, the Authority preliminarily concludes that the market economy investor principle cannot be applied to the State's transfer of bonds for the recapitalisation of Sjóvá.

⁽¹⁵⁾ See the Authority's guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty. See amongst others, Commission Decision C 4/10 (ex NN 64/09) — France, aid in favour of Trèves.

⁽¹⁶⁾ The change of ownership of Íslandsbanki took place on 13 October 2009, when the Glitnir Resolution Committee decided, on behalf of its creditors, to exercise the option provided for in its agreement with the Icelandic State and take over 95 % of share capital in Íslandsbanki.

⁽¹⁷⁾ It should be noted that both a press release issued by the Resolution Committee of Glitnir on 8 July 2009 (<http://www.glitnirbank.com>) and a press release published by Sjóvá on the same day (<http://www.sjova.is>) explicitly state that the State was protecting its own claims against Sjóvá: 'With its participation, the government intends to protect the State's claims against Sjóvá, as well as the interests of a large number of insurance customers'. However, in an email which the Icelandic authorities sent to the Authority on 25 March 2010 (Event 551375) it was clarified that the Icelandic State never had any claims against Sjóvá, but only against Askar Capital.

⁽¹⁸⁾ See, inter alia, Commission Decision N 69/09 Sweden — Recapitalisation scheme for fundamentally sound banks.

3. The presence of State aid

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

3.1. Presence of State resources

In this case the State contributed to the recapitalisation of Sjóvá by transferring to SAT Holding two bonds in its possession valued by an external expert to ISK 11,6 billion (approx. EUR 76 million) with a period of grace, to be used as equity in Sjóvá. State resources were thus involved.

3.2. Favouring certain undertakings or the production of certain goods

Firstly, to constitute State aid, a measure must confer advantages that relieve undertakings of charges that are normally borne from their budgets. Secondly, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'.

According to the agreement dated 8 July 2009, described above under I.2.2.3, SAT Holding was granted a period of grace of 18 months and could pay the State for those bonds without being charged any interests for the delayed payment. More significantly, the agreement provided for the option of payment by the transfer of SAT Holding's 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State. Prior consent of the seller was not required to exercise this option.

Furthermore, the provisions of the agreement are such that it is not only an agreement on transfer of the bonds but ultimately an agreement that the State would inject new equity to Sjóvá amounting to the value of the bonds sold, as SAT Holding could exercise the option at any time. Intervention by the State in Sjóvá's recapitalisation in July 2009 must therefore also be viewed as a decision by the State to inject new equity to Sjóvá and become its biggest shareholder.

It is the Authority's understanding that alternative funding could not have been obtained from the market. Therefore, on the basis of the information at its disposal, the Authority considers that the State's participation in the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involved an advantage within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement to the extent it made financing available and/or it reduced the financial costs for SAT Holding as well as Sjóvá.

The Authority's view is reinforced by the fact that public policy considerations, taken together with the needs of Sjóvá, appear to have determined the State intervention, rather than the possible return for the State as an investor.

A further potential State aid measure could arise, according to the information currently available to the Authority. The presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and described above under I.2.2.2 contains Glitnir's proposal to 'close the gap' in Sjóvá by, as the first step, requesting the Ministry of Finance to accept that Glitnir's security in the loan to Avant will be upgraded to second priority. According to the document, this was considered necessary for the FME to accept Glitnir's contribution to Sjóvá's equity. However, this appears to contradict other information from the Icelandic authorities and Sjóvá's Articles of Association dated 20 June 2009 (see I.2.2.2 above), which refer to third parallel security in Avant portfolio for both Glitnir's and the State's claims. Consequently, the Icelandic authorities are invited to clarify whether and how Glitnir's proposal regarding the upgrade of its claim against Avant was actually enforced. If that was not the case, it should be clarified whether FME's acceptance of Glitnir's claim on Avant as an equity contribution to Sjóvá was based on different securities. The Icelandic authorities are also invited to submit any relevant information on other issues considered relevant for the assessment of this case.

3.3. Distortion of competition and effect on trade between the Contracting Parties

The measures under assessment involve undertakings active on markets where there is competition and trade between parties in EEA States. The measures are therefore likely to distort competition and affect trade between the Contracting Parties.

3.4. Conclusion on the presence of State aid

Based on the above, the Authority has come to the preliminary conclusion that the State's contribution to the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

4. Procedural requirements

The Icelandic authorities did not notify the State intervention to the Authority. The Authority therefore is of the preliminary view that the Icelandic authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3.

5. Compatibility of the aid

The Icelandic authorities have submitted that their intervention, if considered to be State aid, complies with Article 61(3)(b) of the EEA Agreement as well as to the exemption in Article 61(3)(c) and the Authority's Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty, which are based on the latter exemption. They consider that the measures are 'appropriate, as they are targeted and well designed to ensure Sjóvá's swift return to viability by the exit of all non-core business pursued by its predecessor ...'. The Icelandic authorities have asserted that the financial restructuring of Sjóvá has already been completed. They argue that the company's financial difficulties were brought about by its involvement in non-insurance related activities such as investment operations. These activities will not be pursued by the new, restructured company, which will focus on insurance operations. However, the Icelandic authorities did not notify the capital contribution and they did not provide a restructuring plan for the company. Thus, the Authority is not in the position to assess the measure under the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

The Icelandic authorities have submitted that Sjóvá was in serious financial difficulties at the time of the State intervention. The Authority does not doubt that and understands that these difficulties were linked to those of the Milestone/Moderna Finance group. While State aid to undertakings in difficulties is normally assessed under Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, the Authority may, under Article 61(3)(b) of the Agreement allow State aid 'to remedy a serious disturbance in the economy of an EC Member State or an EFTA State'.

Historically, it is clear from case law that the exemption in Article 61(3)(b) of the EEA Agreement needs to be applied restrictively⁽¹⁹⁾. However, following the onset of the global financial crisis in the autumn of 2008, EU governments have made available unprecedented amounts in State aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions in financial institutions⁽²⁰⁾. This aid was assessed under a set of temporary guidelines regarding the financial crisis⁽²¹⁾, adopted by the European Commission, and subsequently by the Authority:

- the Banking Guidelines ('on the application of State aid rules to measures taken in relation to financial institutions') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Recapitalisation Guidelines ('on the recapitalisation of financial institutions in the current financial crisis') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Impaired Assets Guidelines ('the Treatment of Impaired Assets in the EEA Banking Sector') adopted by the Authority on 22 April 2009, and
- the Restructuring Guidelines ('the return to viability and the assessment of restructuring in the financial sector in the current crisis under the State aid rules') adopted by the Authority on 25 November 2009⁽²²⁾.

It remains to be determined in the course of the investigation initiated by this decision whether and to what extent guidelines based on Article 61(3)(b) of the EEA Agreement in relation to the financial crisis are relevant in the case of an ailing insurance company such as Sjóvá. The Icelandic authorities have not put forward any information specific to this case to substantiate their view that the measure should be assessed as a measure to remedy a serious disturbance in the economy. They have limited their reasoning to referring to the widely documented and evidenced effects of the financial difficulties of Iceland, and referred to an assessment of the FME on the grave consequences of not rescuing the insurance part of Sjóvá, without this assessment being provided to the Authority.

⁽¹⁹⁾ Case law stresses that the exemption needs to be applied restrictively and must tackle a disturbance in the entire economy of a Member State (and not a sector or a region), cf. Joined Cases T-132/96 and T-143/96 *Freistaat Sachsen and Volkswagen AG* Commission [1999] ECR II-3663, p. 167. Followed in Commission Decision in Case C-47/1996 *Crédit Lyonnais*, OJ 1998 L 221/28, point 10.1, Commission Decision in Case C 28/02 *Bankgesellschaft Berlin*, OJ 2005 L 116, p. 1, points 153 et seq and Commission Decision in Case C 50/06 *BAWAG*, point 166. See Commission Decision of 5 December 2007 in Case NN 70/07, *Northern Rock* (OJ C 43, 16.2.2008, p. 1), Commission Decision 30 April 2008 in Case NN 25/08, *Rescue aid to WestLB* (OJ C 189, 26.7.2008, p. 3), Commission Decision of 4 June 2008 in Case C 9/08 *SachsenLB* (OJ C 71, 18.3.2008, p. 14).

⁽²⁰⁾ Between October 2008 and April 2010, EU governments made available EUR 4,131 trillion in crisis aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions — an amount equivalent to 32,5 % of EU-27 GDP, see State Aid Scoreboard, Table 1 and Annex 3. The figure only includes aid to financial services sector, not general aid measures designed to stimulate the 'real' economy.

⁽²¹⁾ Here, referred to together as the 'financial crisis guidelines'.

⁽²²⁾ The full text of the Guidelines can be found at <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

The Icelandic authorities have not submitted information to demonstrate that the systemic effects that might have resulted from a bankruptcy of Sjóvá could have reached a size constituting 'a serious disturbance in the economy' of Iceland within the meaning of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement. Limited information has been submitted regarding the operations of Sjóvá; on the causes of the difficulties and the restructuring itself. This information is not sufficient to enable the Authority to assess the measure under Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines.

In the case at hand, neither an exemption under Article 61(3)(b) nor (c) of the EEA Agreement, and application of the relevant guidelines based on these provisions, can be excluded at this stage. However, the information provided by the Icelandic authorities so far is too limited to allow the Authority to assess whether the measure would be compatible under these exemptions.

Based on the above, the Authority is not in a position to establish whether the State participation in recapitalising Sjóvá involves measures that can be approved under Article 61(3)(b) or (c) of the EEA Agreement.

With reference to the considerations above, the Authority invites the Icelandic authorities to submit any information and documentation relevant to determine whether the aid in question can be assessed on the basis of Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines or Article 61(3)(c) and the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

6. Conclusion

Based on the information submitted by the Icelandic authorities, the Authority has come to the preliminary conclusion that the Icelandic State's participation in the recapitalisation of the insurance company Sjóvá constitute aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts as to whether these measures comply with Article 61(3) of the EEA Agreement, in conjunction with the requirements laid down in the financial crisis guidelines and the Rescue and restructuring aid guidelines. The Authority, therefore, has doubts as to whether the above measures are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3. The decision to open a formal investigation procedure is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measures in question are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3, invites the Icelandic authorities to submit their comments, as well as all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State participation in the recapitalisation in Sjóvá, within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, within one month of receipt of this Decision, the Authority request the Icelandic authorities to provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State intervention in Sjóvá.

The Authority requests the Icelandic authorities to immediately forward a copy of this decision to the potential recipients of the aid.

The Authority must remind the Icelandic authorities that, according to Article 14 of Part II of Protocol 3, any incompatible aid unlawfully granted to the beneficiaries will have to be recovered, unless, exceptionally, such recovery would be contrary to a general principle of EEA law,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 is opened into the participation of the Icelandic State in the recapitalisation of Sjóvá insurance company.

Article 2

The Icelandic authorities are invited, pursuant to Article 6(1) of Part II of Protocol 3, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are requested to provide within one month from notification of this Decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 5

Only the English language version of this Decision is authentic.

Decision made in Brussels, on 22 September 2010.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD

President

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON

College Member

ETA:N SEKAKOMITEA

ETA:n sekakomitean päätökset, joiden osalta ETA-sopimuksen 103 artiklassa tarkoitetut valtiosäännössä asetetut vaatimukset on täytetty

(2010/C 341/08)

ETA:n sekakomitean päätöksissä on maaliskuusta 2000 ilmoitettu alaviitteessä, riippuuko niiden voimaantulopäivä siitä, ovatko sopimuspuolet täyttäneet valtiosäännössä asetetut vaatimukset. Tällaisista vaatimuksista on ilmoitettu jäljempänä luetelluissa päätöksissä. Asianomaiset sopimuspuolet ovat sittemmin ilmoittaneet toisille sopimuspuolille saattaneensa sisäiset menettelynsä päätökseen. Taulukosta käy ilmi näiden päätösten voimaantulopäivät.

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
20/2007	27.4.2007	9.8.2007 EUVL L 209, s. 36, ETA-täydennysosa N:o 38, s. 25	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/46/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY, konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY sekä vakuutusyriyten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 91/674/ETY muuttamisesta	1.8.2010
127/2007	28.9.2007	21.2.2008 EUVL L 47, s. 58, ETA-täydennysosa N:o 9, s. 44	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta Komission päätös 2002/623/EY, tehty 24 päivänä heinäkuuta 2002, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY liitettä II täydentävien ohjeiden vahvistamisesta Neuvoston päätös 2002/811/EY, tehty 3 päivänä lokakuuta 2002, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY liitettä VII täydentävistä ohjeista Neuvoston päätös 2002/812/EY, tehty 3 päivänä lokakuuta 2002, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti geneettisesti muunnettujen organismien saattamista markkinoille tuotteina tai tuotteissa koskevien ilmoitusten tiivistelmälomakkeen vahvistamisesta Neuvoston päätös 2002/813/EY, tehty 3 päivänä lokakuuta 2002, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista levittämistä ympäristöön muussa tarkoituksessa kuin niiden saattamiseksi markkinoille koskevien ilmoitusten tiivistelmälomakkeen vahvistamisesta Komission päätös 2003/701/EY, tehty 29 päivänä syyskuuta 2003, geneettisesti muunnettujen siemenkasvien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön muussa tarkoituksessa kuin niiden saattamiseksi markkinoille saatujen tulosten esittämiseen käytettävän lomakkeen vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti Komission päätös 2004/204/EY, tehty 23 päivänä helmikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/18/EY säädettyjen rekisterien toimintaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta muuntogeenisten organismien geneettisiä muunnoksia koskevien tietojen tallentamiseksi	1.11.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
133/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUVL L 100, s. 27, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 34	Ei säädöksiä	1.5.2010
134/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUVL L 100, s. 33, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 39	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä Komission asetus (EY) N:o 1304/2003, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2003, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta pyydettyihin tieteellisiin lausuntoihin sovellettavasta menettelystä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1642/2003, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 178/2002 muuttamisesta Komission päätös 2004/478/EY, tehty 29 päivänä huhtikuuta 2004, kriisinhallinnan yleissuunnitelman hyväksymisestä elintarvikkeiden ja rehujen alalla Komission asetus (EY) N:o 2230/2004, annettu 23 päivänä joulukuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tehtäviin liittyvillä aloilla toimivien elinten verkoston osalta Komission asetus (EY) N:o 575/2006, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 muuttamisesta Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen asettamien pysyvien tiedelautakuntien määrän ja nimien osalta Neuvoston päätös 2006/478/EY, tehty 19 päivänä kesäkuuta 2006, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen johtokunnan jäsenistä puolen nimitämisestä	1.5.2010
135/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUVL L 100, s. 44, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 51	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1774/2002, annettu 3 päivänä lokakuuta 2002, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/33/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2002, neuvoston direktiivin 90/425/ETY ja neuvoston direktiivin 92/118/ETY muuttamisesta eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysvaatimusten osalta Komission asetus (EY) N:o 808/2003, annettu 12 päivänä toukokuuta 2003, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 809/2003, annettu 12 päivänä toukokuuta 2003, kompostointilaitoksissa käytettävän luokkaan 3 kuuluvan aineksen ja lannan käsittelyvaatimuksia koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisista siirtymäkauden toimenpiteistä Komission asetus (EY) N:o 810/2003, annettu 12 päivänä toukokuuta 2003, biokaasulaitoksissa käytettävän luokkaan 3 kuuluvan aineksen ja lannan käsittelyvaatimuksia koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisista siirtymäkauden toimenpiteistä Komission asetus (EY) N:o 811/2003, annettu 12 päivänä toukokuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta siltä osin kuin se koskee kalojen lajinsisäistä kierrätyskieltoa, eläimistä saatavien sivutuotteiden hautaamista ja polttamista sekä tiettyjä siirtymäkauden toimenpiteitä Komission asetus (EY) N:o 446/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, tiettyjen eläimistä saatavia sivutuotteita koskevien päätösten kumoamisesta Komission asetus (EY) N:o 668/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 tiettyjen liitteiden muuttamisesta eläimistä saatavien sivutuotteiden kolmasista maista tulevan tuonnin osalta	1.5.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
			Komission asetus (EY) N:o 878/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisista, tiettyjä luokkien 1 ja 2 aineksena pidettäviä, teknisiin tarkoituksiin tarkoitettuja eläinperäisiä sivutuotteita koskevista siirtymäkauden toimenpiteistä Komission asetus (EY) N:o 92/2005, annettu 19 päivänä tammikuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisen tai käytön osalta ja kyseisen asetuksen liitteen VI muuttamisesta biokaasutuotannon ja renderoitujen rasvojen käsittelyn osalta Komission asetus (EY) N:o 93/2005, annettu 19 päivänä tammikuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 muuttamisesta kalaperäisten eläimistä saatavien sivutuotteiden käsittelyn sekä eläimistä saatavien sivutuotteiden kuljetuksessa vaadittavien kaupallisten asiakirjojen osalta Komission asetus (EY) N:o 2067/2005, annettu 16 päivänä joulukuuta 2005, asetuksen (EY) N:o 92/2005 muuttamisesta eläimistä saatavien sivutuotteiden vaihtoehtoisten hävittämismenetelmien ja käytön osalta Komission asetus (EY) N:o 209/2006, annettu 7 päivänä helmikuuta 2006, asetusten (EY) N:o 809/2003 ja (EY) N:o 810/2003 muuttamisesta kompostointi- ja biokaasulaitoksia koskevien siirtymäkauden toimenpiteiden soveltamisajan pidentämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 nojalla Komission asetus (EY) N:o 1192/2006, annettu 4 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa hyväksytyjen laitosten luetteloiden osalta Komission asetus (EY) N:o 1678/2006, annettu 14 päivänä marraskuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 92/2005 muuttamisesta eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisen tai käytön osalta Komission asetus (EY) N:o 1877/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisista, tiettyjä luokkien 1 ja 2 aineksena pidettäviä, teknisiin tarkoituksiin tarkoitettuja eläinperäisiä sivutuotteita koskevista siirtymäkauden toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 878/2004 muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 2007/2006, annettu 22 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta siltä osin kuin kyse on tiettyjen sellaisten luokkaan 3 kuuluvasta aineksesta johdettujen välituotteitten tuonnista ja kauttakuljetuksesta, jotka on tarkoitettu tekniseen käyttöön lääkinnällisissä laitteissa, in vitro-analyysissä ja laboratorioreagensseissa, ja kyseisen asetuksen muuttamisesta	
136/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUVL L 100, s. 49, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 55	Komission päätös 2003/322/EY, tehty 12 päivänä toukokuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta siltä osin kuin se koskee tiettyjen haaskalintujen ruokintaa tietyllä luokkaan 1 kuuluvalla aineksella Komission päätös 2003/324/EY, tehty 12 päivänä toukokuuta 2003, turkiseläinten lajinsisäiseen kierrätyskieltoon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 nojalla tehtävästä poikkeuksesta Komission päätös 2004/407/EY, tehty 26 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisista väliaikaisista terveys- ja sertifiointisäännöistä, jotka koskevat valokuvateknisen gelatiinin tuontia tietyistä kolmansista maista Komission päätös 2004/434/EY, tehty 29 päivänä huhtikuuta 2004, päätöksen 2003/324/EY mukauttamisesta turkiseläinten lajinsisäiseen kierrätyskieltoon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 nojalla tehtävän poikkeuksen osalta Viron liittymisen johdosta	1.5.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
			Komission päätös 2004/455/EY, tehty 29 päivänä huhtikuuta 2004, asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta siltä osin kuin se koskee tiettyjen haaskalintujen ruokintaa tietyllä luokkaan 1 kuuluvalla aineksella tehdyn päätöksen 2003/322/EY mukauttamisesta Kyproksen Euroopan unioniin liittymisen vuoksi Komission asetus (EY) N:o 79/2005, annettu 19 päivänä tammikuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta asetuksessa luokkaan 3 kuuluvaksi ainekseksi määritellyn maidon, maitopohjaisten tuotteiden ja maidosta johdettujen tuotteiden osalta Komission asetus (EY) N:o 416/2005, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteen XI muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tekniisiin tarkoituksiin tarkoitettujen tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden tuonnista Japanista Komission päätös 2005/830/EY, tehty 25 päivänä marraskuuta 2005, päätöksen 2003/322/EY muuttamisesta siltä osin kuin se koskee tiettyjen haaskalintujen ruokintaa tietyllä luokkaan 1 kuuluvalla aineksella Komission asetus (EY) N:o 181/2006, annettu 1 päivänä helmikuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta muiden eloperäisten lannoitteiden ja maanparannusaineiden kuin lannan osalta sekä asetuksen muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 197/2006, annettu 3 päivänä helmikuuta 2006, entisten elintarvikkeiden keräämistä, kuljetusta, käsittelyä, käyttöä ja hävittämistä koskevista asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisista siirtymäkauden toimenpiteistä Komission asetus (EY) N:o 208/2006, annettu 7 päivänä helmikuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteiden VI ja VIII muuttamisesta biokaasu- ja kompostointilaitoksia koskevien käsittelyvaatimusten ja lantaa koskevien vaatimusten osalta Komission päätös 2006/311/EY, tehty 21 päivänä huhtikuuta 2006, komission päätöksen 2004/407/EY muuttamisesta valokuvateknisen gelatiinin tuonnin osalta	
137/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUVL L 100, s. 53, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 58	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 854/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/41/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista elintarvikehygieni- ja terveysäännöistä annettujen tiettyjen direktiivien kumoamisesta sekä neuvoston direktiivien 89/662/ETY ja 92/118/ETY ja neuvoston päätöksen 95/408/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta Komission asetus (EY) N:o 1688/2005, annettu 14 päivänä lokakuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 täytäntöönpanemisesta Suomeen ja Ruotsiin tarkoitetuilta tietyn lihan ja munien lähetyksiltä vaadittavien salmonellaa koskevien erityistakuiden osalta Komission asetus (EY) N:o 2073/2005, annettu 15 päivänä marraskuuta 2005, elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista	1.5.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
			Komission asetus (EY) N:o 2074/2005, annettu 5 päivänä joulukuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 soveltamisalaan kuuluvia tuotteita sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004 mukaisen virallisen valvonnan järjestämistä koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden vahvistamisesta, poikkeuksen tekemisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 852/2004 sekä asetusten (EY) N:o 853/2004 ja (EY) N:o 854/2004 muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 2075/2005, annettu 5 päivänä joulukuuta 2005, virallisia lihan trikiinitarkastuksia koskevista erityissäännöistä Komission asetus (EY) N:o 2076/2005, annettu 5 päivänä joulukuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 853/2004, (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004 täytäntöönpanoa koskevista siirtymäjärjestelyistä sekä asetusten (EY) N:o 853/2004 ja (EY) N:o 854/2004 muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 401/2006, annettu 23 päivänä helmikuuta 2006, näytteenotto- ja määrittämenetelmistä elintarvikkeiden mykotoksiinipitoisuuksien virallista tarkastusta varten Komission asetus (EY) N:o 776/2006, annettu 23 päivänä toukokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 liitteen VII muuttamisesta yhteisön vertailulaboratorioiden osalta Komission päätös 2006/677/EY, tehty 29 päivänä syyskuuta 2006, sellaisten ohjeiden antamisesta, joissa vahvistetaan perusteet toiminnan tarkastamisen suorittamista varten rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettusta virallisesta valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti Komission asetus (EY) N:o 1662/2006, annettu 6 päivänä marraskuuta 2006, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 1663/2006, annettu 6 päivänä marraskuuta 2006, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004 muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 1664/2006, annettu 6 päivänä marraskuuta 2006, asetuksen (EY) N:o 2074/2005 muuttamisesta ihmisravinnoksi tarkoitettuja tiettyjä eläinperäisiä tuotteita koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden osalta ja tiettyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden kumoamisesta Komission asetus (EY) N:o 1665/2006, annettu 6 päivänä marraskuuta 2006, virallisia lihan trikiinitarkastuksia koskevista erityissäännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2075/2005 muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 1666/2006, annettu 6 päivänä marraskuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 853/2004, (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004 täytäntöönpanoa koskevista siirtymäjärjestelyistä annetun asetuksen (EY) N:o 2076/2005 muuttamisesta Komission päätös 2006/765/EY, tehty 6 päivänä marraskuuta 2006, ihmisravinnoksi tarkoitettujen tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista elintarvikehygieniä- ja terveyssäännöistä annettujen tiettyjen täytäntöönpanosäädösten kumoamisesta	
138/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUVL L 100, s. 62, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 66	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 183/2005, annettu 12 päivänä tammikuuta 2005, rehuhygieniä koskevista vaatimuksista	1.5.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
141/2007	26.10.2007	10.4.2008 EUVL L 100, s. 68, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 69	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta	1.11.2010
1/2008	1.2.2008	12.6.2008 EUVL L 154, s. 1, ETA-täydennysosa N:o 33, s. 1	Komission asetus (EY) N:o 1882/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, näytteenotto- ja määrittämenetelmistä tiettyjen elintarvikkeiden nitraattipitoisuuksien virallista tarkastusta varten Komission asetus (EY) N:o 333/2007, annettu 28 päivänä maaliskuuta 2007, näytteenotto- ja määrittämenetelmistä elintarvikkeiden lyijy-, kadmium-, elohopea-, epäorgaanisen tinan, 3-MCPD- ja bentso(a)pyreenipitoisuuksien virallista tarkastusta varten Komission päätös 2007/363/EY, tehty 21 päivänä toukokuuta 2007, ohjeista jäsenvaltioiden avustamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 säädetyn kokonaisvaltaisen monivuotisen kansallisen valvontasuunnitelman laatimisessa	1.5.2010
42/2008	25.4.2008	21.8.2008 EUVL L 223, s. 33, ETA-täydennysosa N:o 52, s. 6	Komission asetus (EY) N:o 646/2007, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta broilereissa esiintyvän <i>Salmonella enteritidis</i> ja <i>Salmonella typhimuriumin</i> vähentämistä koskevan yhteisön tavoitteen osalta ja asetuksen (EY) N:o 1091/2005 kumoamisesta Komission päätös 2007/407/EY, tehty 12 päivänä kesäkuuta 2007, siipikarjassa ja sioissa esiintyvän <i>Salmonellan</i> mikrobilääkeresistenssin yhdenmukaistetusta seurannasta Komission päätös 2007/411/EY, tehty 14 päivänä kesäkuuta 2007, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ennen 1 päivää elokuuta 1996 syntyneistä tai kasvatetuista nautaeläimistä saatavien tuotteiden markkinoille saattamisen kieltämisestä ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 999/2001 vahvistettujen tiettyjen valvonta- ja hävittämistoimenpiteiden soveltamista koskevasta poikkeuksesta tällaisten eläinten osalta sekä päätöksen 2005/598/EY kumoamisesta Komission päätös 2007/453/EY, tehty 29 päivänä kesäkuuta 2007, jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden tai niiden alueiden BSE-aseman vahvistamisesta niiden BSE-riskin perusteella Komission päätös 2007/570/EY, tehty 20 päivänä elokuuta 2007, kalojen virusperäisen verenvuotoseptikemian (VHS) ja tarttuvan verta muodostavan kudoksen kuolon (IHN) osalta hyväksytyn vyöhykkeen aseman ja ei-hyväksytyillä vyöhykkeillä sijaitsevan näiden tautien osalta hyväksytyn tilan aseman saamista varten toteutettavien ohjelmien kelpuuttamisesta tehdyn päätöksen 2003/634/EY muuttamisesta	1.5.2010
46/2008	25.4.2008	21.8.2008 EUVL L 223, s. 40, ETA-täydennysosa N:o 52, s. 13	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1924/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1925/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin Neuvoston direktiivi 2007/61/EY, annettu 26 päivänä syyskuuta 2007, tietyistä osittain tai kokonaan kuivatuista elintarvikkeena käytettävistä säilötyistä maidoista annetun direktiivin 2001/114/EY muuttamisesta	1.5.2010
58/2008	25.4.2008	21.8.2008 EUVL L 223, s. 58, ETA-täydennysosa N:o 52, s. 31	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/63/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, neuvoston direktiivien 78/855/ETY ja 82/891/ETY muuttamisesta siltä osin kuin osakeyhtiöiden sulautumisesta tai jakautumisesta vaaditaan riippumattoman asiantuntijan lausunto	1.12.2009
59/2008	25.4.2008	21.8.2008 EUVL L 223, s. 60, ETA-täydennysosa N:o 52, s. 33	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/36/EY, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käytämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä	1.11.2010
65/2008	6.6.2008	25.9.2008 EUVL L 257, s. 27, ETA-täydennysosa N:o 58, s. 9	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti)	1.11.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
			Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä (uudelleenlaadittu teksti)	
66/2008	6.6.2008	25.9.2008 EUVL L 257, s. 29, ETA-täydennysosa N:o 58, s. 11	Komission direktiivi 2007/18/EY, annettu 27 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY muuttamisesta tiettyjen laitosten poistamiseksi sen soveltamisalasta tai sisällyttämiseksi sen soveltamisalaan ja monenkeskisiltä kehityspankeilta saatavien saamisten käsittelemiseksi	1.11.2010
73/2008	6.6.2008	25.9.2008 EUVL L 257, s. 37, ETA-täydennysosa N:o 58, s. 19	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta	1.4.2010
79/2008	4.7.2008	23.10.2008 EUVL L 280, s. 7, ETA-täydennysosa N:o 64, s. 1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoitusallalla tapahtuvaan omistussuhteiden hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta	1.11.2010
95/2008	26.9.2008	20.11.2008 EUVL L 309, s. 12, ETA-täydennysosa N:o 70, s. 1	Komission asetus (EY) N:o 688/2006, annettu 4 päivänä toukokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden III ja XI muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden seurannasta ja nautaeläinten erikseen määritellystä riski-aineksesta Ruotsissa Komission asetus (EY) N:o 722/2007, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2007, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden II, V, VI, VIII, IX ja XI muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 727/2007, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2007, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden I, III, VII ja X muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 1275/2007, annettu 29 päivänä lokakuuta 2007, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteen IX muuttamisesta Komission päätös 2007/667/EY, tehty 15 päivänä lokakuuta 2007, riskialtiiden nautaeläinten käytön hyväksymisestä niiden tuotantoajan loppuun saakka Saksassa BSE:n esiintymisen virallisen vahvistuksen jälkeen	1.5.2010
101/2008	26.9.2008	20.11.2008 EUVL L 309, s. 24, ETA-täydennysosa N:o 70, s. 12	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1775/2005, annettu 28 päivänä syyskuuta 2005, maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä	1.4.2010
109/2008	26.9.2008	20.11.2008 EUVL L 309, s. 39, ETA-täydennysosa N:o 70, s. 28	On aiheellista laajentaa sopimuspuolten välistä yhteistyötä niin, että sen piiriin kuuluu myös komission päätös 2008/49/EY, tehty 12 päivänä joulukuuta 2007, sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) täytäntöönpanosta henkilötietojen suojelun osalta	9.9.2010
112/2008	7.11.2008	18.12.2008 EUVL L 339, s. 100, ETA-täydennysosa N:o 79, s. 8	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 842/2006, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista	1.4.2010
122/2008	7.11.2008	18.12.2008 EUVL L 339, s. 114, ETA-täydennysosa N:o 79, s. 23	Komission asetus (EY) N:o 1379/2007, annettu 26 päivänä marraskuuta 2007, jätteiden siirrosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteiden IA, IB, VII ja VIII muuttamisesta teknisen kehityksen ja Baselin yleissopimukseen mukaisesti sovitujen muutosten huomioon ottamiseksi	1.4.2010
20/2009	5.2.2009	19.3.2009 EUVL L 73, s. 59, ETA-täydennysosa N:o 16, s. 30	Komission päätös 2008/627/EY, tehty 29 päivänä heinäkuuta 2008, tiettyjen kolmansien maiden tilintarkastajien ja tilintarkastusyrityksien tilintarkastustoimintaa koskevasta siirtymäajasta	1.11.2009

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
21/2009	17.3.2009	28.5.2009 EUVL L 130, s. 1, ETA-täydennysosa N:o 28, s. 1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta Komission asetus (EY) N:o 1082/2003, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2003, yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 täytäntöönpanemiseksi tarkastusten vähimmäistason osalta tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän puitteissa Komission asetus (EY) N:o 499/2004, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2004, asetuksen (EY) N:o 1082/2003 muuttamisesta nautaeläinlääkettä koskevan määräajan sekä vuosikertomusta koskevan mallin osalta Komission asetus (EY) N:o 911/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 täytäntöönpanosta korvamerkkien, passien ja tilarekisterien osalta Komission asetus (EY) N:o 644/2005, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädetyn hyväksytyissä tiloissa kulttuuri- ja historiallisissa tarkoituksissa pidettävien nautaeläinten erityisen tunnistusjärjestelmän hyväksymisestä Komission päätös 2004/764/EY, tehty 22 päivänä lokakuuta 2004, korvamerkkien kiinnittämisen määräajan pidentämisestä Alankomaissa luonnon-suojelualueilla pidettävien tiettyjen nautaeläinten osalta Komission päätös 2006/28/EY, tehty 18 päivänä tammikuuta 2006, korvamerkkien kiinnittämiseksi tiettyihin nautaeläimiin vahvistetun määräajan pidentämisestä Komission päätös 2006/132/EY, tehty 13 päivänä helmikuuta 2006, Italian nautaeläintietokannan toimintakelpoisuuden toteamisesta	1.5.2010
30/2009	17.3.2009	28.5.2009 EUVL L 130, s. 23, ETA-täydennysosa N:o 28, s. 21	Komission asetus (EY) N:o 1494/2007, annettu 17 päivänä joulukuuta 2007, tietyt fluorattu kasviuonekaasuja sisältäviin tuotteisiin ja laitteisiin liitettävien merkintöjen muodon ja lisämerkintävaatimusten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 842/2006 mukaisesti Komission asetus (EY) N:o 1497/2007, annettu 18 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 842/2006 tarkoitettujen standardoitujen vaatimusten vahvistamisesta tietyt fluorattu kasviuonekaasuja sisältävien kiinteästi asennettujen palontorjuntalaitteistojen tarkastuksille vuodon varalta Komission asetus (EY) N:o 1516/2007, annettu 19 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 842/2006 tarkoitettujen standardoitujen vaatimusten vahvistamisesta tietyt fluorattu kasviuonekaasuja sisältävien kiinteästi asennettujen jäähdytys-, ilmastointi- ja lämpöpumppulaitteiden tarkastuksille vuodon varalta	1.4.2010
41/2009	24.4.2009	25.6.2009 EUVL L 162, s. 16, ETA-täydennysosa N:o 33, s. 1	Komission asetus (EY) N:o 1237/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 ja päätöksen 2006/696/EY muuttamisesta <i>Salmonella</i>-tartunnan saaneiden muniavien kanojen parvista peräisin olevien munien markkinoille saattamisen osalta Neuvoston asetus (EY) N:o 1560/2007, annettu 17 päivänä joulukuuta 2007, asetuksen (EY) N:o 21/2004 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse lammas- ja vuohieläinten elektronisen tunnistamisen käyttöönottopäivämäärästä Komission päätös 2007/616/EY, tehty 5 päivänä syyskuuta 2007, päätösten 2001/881/EY ja 2002/459/EY muuttamisesta rajatarkastusasemien luettelon osalta	1.5.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
			Komission päätös 2007/843/EY, tehty 11 päivänä joulukuuta 2007, lajin <i>Gallus gallus</i> jalostusparvissa esiintyvän salmonellan valvontaohjelmien hyväksymisestä tietyissä kolmansissa maissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 mukaisesti ja päätöksen 2006/696/EY muuttamisesta siipikarjan ja siitosmunien tuonnissa sovellettavien tiettyjen kansanterveyttä koskevien vaatimusten osalta Komission päätös 2007/848/EY, tehty 11 päivänä joulukuuta 2007, tiettyjen salmonellan valvontaa lajin <i>Gallus gallus</i> munivien kanojen parvissa koskevien kansallisten ohjelmien hyväksymisestä Komission päätös 2007/849/EY, tehty 12 päivänä joulukuuta 2007, salmonellan valvontaa lajin <i>Gallus gallus</i> jalostusparvissa koskevan Suomen kansallisen ohjelman muutosten hyväksymisestä Komission päätös 2007/873/EY, tehty 18 päivänä joulukuuta 2007, salmonellan valvontaa lajin <i>Gallus gallus</i> jalostusparvissa koskevan Bulgarian toimittaman kansallisen ohjelman hyväksymisestä Komission päätös 2007/874/EY, tehty 18 päivänä joulukuuta 2007, salmonellan valvontaa lajin <i>Gallus gallus</i> jalostusparvissa koskevan Romanian kansallisen ohjelman hyväksymisestä	
45/2009	9.6.2009	25.6.2009 EUVL L 162, s. 23, ETA-täydennysosa N:o 33, s. 8	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla	1.5.2010
52/2009	24.4.2009	25.6.2009 EUVL L 162, s. 34, ETA-täydennysosa N:o 33, s. 23	Komission asetus (EY) N:o 669/2008, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, jätteiden siirrosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteen I C täydentämisestä	1.4.2010
61/2009	29.5.2009	3.9.2009 EUVL L 232, s. 13, ETA-täydennysosa N:o 47, s. 14	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 726/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/27/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/28/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/82/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/24/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta perinteisten kasvirohdosvalmisteiden osalta Komission asetus (EY) N:o 2049/2005, annettu 15 päivänä joulukuuta 2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 mukaisista, mikroyritysten sekä pienten ja keskusuurten yritysten Euroopan lääkevirastolle suorittamia maksuja ja siltä saamaa hallinnollista apua koskevista säännöistä Komission asetus (EY) N:o 507/2006, annettu 29 päivänä maaliskuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 soveltamisalaan kuuluvista ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden ehdollisista myyntiluvista	23.12.2009
62/2009	29.5.2009	3.9.2009 EUVL L 232, s. 18, ETA-täydennysosa N:o 47, s. 18	Komission direktiivi 2005/28/EY, annettu 8 päivänä huhtikuuta 2005, ihmisille tarkoitettujen tutkimuslääkkeiden hyvän kliinisen tutkimustavan periaatteista ja yksityiskohtaisista ohjeista sekä kyseisten valmisteiden valmistus- tai tuontilupaa koskevista vaatimuksista Komission asetus (EY) N:o 1277/2005, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2005, huumausaineiden lähtöaineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 273/2004 ja yhteisön ja kolmansien maiden välisen huumausaineiden lähtöaineiden kaupan valvontaa koskevista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 111/2005 täytäntöönpanosäännöistä	1.3.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
			Neuvoston asetus (EY) N:o 1905/2005, annettu 14 päivänä marraskuuta 2005, Euroopan lääkeviraston maksullisista palveluista annetun asetuksen (EY) N:o 297/95 muuttamisesta	
107/2009	22.10.2009	17.12.2009 EUVL L 334, s. 4, ETA-täydennysosa N:o 68, s. 4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 544/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella annetun asetuksen (EY) N:o 717/2007 ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta	1.4.2010
116/2009	22.10.2009	17.12.2009 EUVL L 334, s. 19, ETA-täydennysosa N:o 68, s. 19	Komission suositus 2009/385/EY, annettu 30 päivänä huhtikuuta 2009, suositusten 2004/913/EY ja 2005/162/EY täydentämisestä julkisesti noteerattujen yhtiöiden hallinto- tai valvontaelinten jäsenten palkkoja ja palkki-oita koskevan järjestelmän osalta	1.11.2010
129/2009	4.12.2009	11.3.2010 EUVL L 62, s. 18, ETA-täydennysosa N:o 12, s. 17	Komission asetus (EY) N:o 658/2007, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 nojalla annettuihin myyntilupiin liittyvien tiettyjen velvoitteiden rikkomisesta johdetuista taloudellisista seuraamuksista	1.8.2010
150/2009	4.12.2009	11.3.2010 EUVL L 62, s. 51, ETA-täydennysosa N:o 12, s. 50	Komission asetus (EY) N:o 308/2009, annettu 15 päivänä huhtikuuta 2009, jätteiden siirrosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteiden IIIA ja VI mukauttamisesta tieteen ja teknii-kan kehitykseen	1.4.2010
160/2009	4.12.2009	11.3.2010 EUVL L 62, s. 67, ETA-täydennysosa N:o 12, s. 65	Sopimuspuolten yhteistyö olisi aiheellista laajentaa kattamaan neuvoston asetus (EY) N:o 2062/94, annettu 18 päivänä heinäkuuta 1994, Euroopan työturvallisuus- ja työterveysjärjestön perustamisesta, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1643/95, (EY) N:o 1654/2003 ja (EY) N:o 1112/2005	15.4.2010
7/2010	29.1.2010	22.4.2010 EUVL L 101, s. 14, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 14	Komission asetus (EY) N:o 506/2007, annettu 8 päivänä toukokuuta 2007, kokeiden ja tietojen vaatimisesta tiettyjen ensisijaisten aineiden maahantuo-jilta tai valmistajilta olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja val-vonnasta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti Komission asetus (EY) N:o 465/2008, annettu 28 päivänä toukokuuta 2008, kokeiden ja tietojen vaatimisesta tiettyjen mahdollisesti pysyvien, eliöihin kertyvien ja myrkyllisten, Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luetteloon sisältyvien aineiden maahantuo-jilta tai val-mistajilta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 nojalla Komission asetus (EY) N:o 466/2008, annettu 28 päivänä toukokuuta 2008, kokeiden ja tietojen vaatimisesta tiettyjen ensisijaisten aineiden maa-hantuo-jilta ja valmistajilta olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/103/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY muuttamisesta paristojen ja akkujen markkinoille saattamisen osalta	1.11.2010
11/2010	29.1.2010	22.4.2010 EUVL L 101, s. 21, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 21	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä	1.10.2010
12/2010	29.1.2010	22.4.2010 EUVL L 101, s. 22, ETA-täydennysosa N:o 19, s. 23	Komission päätös 2009/460/EY, tehty 5 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 6 artiklassa tarkoitettun yhteisen turvallisuusmenetelmän hyväksymisestä turvallisuustavoitteiden saavuttamisen arviointia varten Komission päätös 2009/561/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2009, päätöksen 2006/679/EY muuttamisesta Euroopan laajuisen tavanomaisen rau-tatiejärjestelmän ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmään liittyvän yhteentoimivuuden teknisen eritelmän käyttöönoton osalta	1.10.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
17/2010	1.3.2010	10.6.2010 EUVL L 143, s. 1, ETA-täydennysosa N:o 30, s. 1	Komission asetus (EY) N:o 479/2007, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 853/2004, (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004 täytäntöönpanoa koskevista siirtymäjärjestelyistä sekä asetusten (EY) N:o 853/2004 ja (EY) N:o 854/2004 muuttamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 2076/2005 muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 1243/2007, annettu 24 päivänä lokakuuta 2007, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteen III muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 1244/2007, annettu 24 päivänä lokakuuta 2007, asetuksen (EY) N:o 2074/2005 muuttamisesta ihmisravinnoksi tarkoitettuja tiettyjä eläinperäisiä tuotteita koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden osalta ja virallisia lihan tarkastuksia koskevien erityissääntöjen vahvistamisesta Komission asetus (EY) N:o 1245/2007, annettu 24 päivänä lokakuuta 2007, asetuksen (EY) N:o 2075/2005 liitteen I muuttamisesta nestemäisen pepsiinin käytön osalta trikiinin osoittamiseksi lihassa Komission asetus (EY) N:o 1246/2007, annettu 24 päivänä lokakuuta 2007, asetuksen (EY) N:o 2076/2005 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ihmisravinnoksi tarkoitettua kalaöljyä tuoville elintarvikealan toimijoille myönnetystä siirtymäkauden pidennyksestä Komission asetus (EY) N:o 1441/2007, annettu 5 päivänä joulukuuta 2007, elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 2073/2005 muuttamisesta	1.5.2010
18/2010	1.3.2010	10.6.2010 EUVL L 143, s. 4, ETA-täydennysosa N:o 30, s. 4	Neuvoston asetus (EY) N:o 301/2008, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2008, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritettua virallisesta valvonnasta annetun asetuksen (EY) N:o 882/2004 liitteen I mukauttamisesta Komission asetus (EY) N:o 737/2008, annettu 28 päivänä heinäkuuta 2008, yhteisön vertailulaboratorioiden nimeämisestä äyriäisten tauteja, raivotautia ja nautojen tuberkuloosia varten, lisävastuualueiden ja -tehtävien vahvistamisesta raivotautia ja nautojen tuberkuloosia tutkiville yhteisön vertailulaboratorioille sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 liitteen VII muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 1019/2008, annettu 17 päivänä lokakuuta 2008, elintarvikehygieniasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 liitteen II muuttamisesta Komission asetus (EY) N:o 1020/2008, annettu 17 päivänä lokakuuta 2008, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteiden II ja III ja asetuksen (EY) N:o 2076/2005 muuttamisesta tunnistusmerkinnän, raakamaidon ja meijerituotteiden, munien ja munatuotteiden sekä tiettyjen kalastustuotteiden osalta Komission asetus (EY) N:o 1021/2008, annettu 17 päivänä lokakuuta 2008, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004 liitteiden I, II ja III sekä asetuksen (EY) N:o 2076/2005 muuttamisesta elävien simpukoiden, tiettyjen kalastustuotteiden ja virallisissa tarkastuksissa avustavien teurastamon henkilöstön jäsenien osalta Komission asetus (EY) N:o 1022/2008, annettu 17 päivänä lokakuuta 2008, asetuksen (EY) N:o 2074/2005 muuttamisesta emäksisen haihtuvan kokonaistypen (TVB-N) raja-arvojen osalta	1.5.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
			Komission asetus (EY) N:o 1023/2008, annettu 17 päivänä lokakuuta 2008, asetuksen (EY) N:o 2076/2005 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse ihmisravinnoksi tarkoitettua kalaöljyä tuoville elintarvikealan toimijoille myönnetystä siirtymäkauden pidennyksestä Komission asetus (EY) N:o 1029/2008, annettu 20 päivänä lokakuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 muuttamisesta eräisiin eurooppalaisiin standardeihin tehtyjen viittausten osalta Komission asetus (EY) N:o 1250/2008, annettu 12 päivänä joulukuuta 2008, asetuksen (EY) N:o 2074/2005 muuttamisesta ihmisravinnoksi tarkoitettujen kalastustuotteiden, elävien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden tuontia koskevien todistusvaatimusten osalta Komission päätös 2008/337/EY, tehty 24 päivänä huhtikuuta 2008, neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 täytäntöönpanosta lammass- ja vuohieläinten elektroniseen tunnistamiseen liittyvien ohjeiden ja menettelyiden osalta tehdyn päätöksen 2006/968/EY muuttamisesta Komission päätös 2008/654/EY, tehty 24 päivänä heinäkuuta 2008, ohjeista jäsenvaltioiden avustamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 säädettyä kokonaisvaltaista monivuotista kansallista valvontasuunnitelmaa koskevan vuosiraportin laatimisesta	
19/2010	12.3.2010	10.6.2010 EUVL L 143, s. 8, ETA-täydennysosa N:o 30, s. 9	Komission asetus (EY) N:o 832/2007, annettu 16 päivänä heinäkuuta 2007, asetuksen (EY) N:o 197/2006 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse entisten elintarvikkeiden käyttötarkoituksista ja tällaisiin elintarvikkeisiin liittyvien siirtymäkauden toimenpiteiden voimassaolon jatkamisesta Komission asetus (EY) N:o 829/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteiden I, II, VII, VIII, X ja XI muuttamisesta tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden markkinoille saattamisen osalta Komission asetus (EY) N:o 1432/2007, annettu 5 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 liitteiden I, II ja VI muuttamisesta eläimistä saatavien sivutuotteiden merkitsemisen ja kuljettamisen osalta Komission asetus (EY) N:o 1576/2007, annettu 21 päivänä joulukuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 täytäntöönpanosta eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisen tai käytön osalta annetun asetuksen (EY) N:o 92/2005 muuttamisesta	1.5.2010
23/2010	12.3.2010	10.6.2010 EUVL L 143, s. 16, ETA-täydennysosa N:o 30, s. 19	Komission direktiivit 96/3/Euratom, EHTY, EY, 98/28/EY ja 2004/4/EY otettiin uudelleen osaksi sopimusta.	1.5.2010
27/2010	12.3.2010	10.6.2010 EUVL L 143, s. 20, ETA-täydennysosa N:o 30, s. 26	Komission asetus (EY) N:o 303/2008, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2008, yrityksille ja henkilöstölle tiettäjä fluorattuja kasviuonekaasuja sisältävien kiinteästi asennettujen jäähdytys-, ilmastointi- ja lämpöpumppulaitteiden osalta myönnettävän pätevöinnin vähimmäisvaatimusten ja vastavuoroisen tunnustamisen edellytysten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 842/2006 nojalla Komission asetus (EY) N:o 304/2008, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2008, yrityksille ja henkilöstölle tiettäjä fluorattuja kasviuonekaasuja sisältävien kiinteästi asennettujen palontorjuntalaitteistojen ja palosammuttimien osalta myönnettävän pätevöinnin vähimmäisvaatimusten ja vastavuoroisen tunnustamisen edellytysten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 842/2006 nojalla Komission asetus (EY) N:o 305/2008, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2008, tiettäjä fluorattuja kasviuonekaasuja suurjännitekytkinlaitteista talteen ottavan henkilöstön pätevöinnin vähimmäisvaatimusten ja vastavuoroisen tunnustamisen edellytysten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 842/2006 nojalla	1.11.2010

Päätöksen numero	Tekopäivä	Julkaisuviite	Sopimuksen osaksi otettu säädös	Voimaantulopäivä
			Komission asetus (EY) N:o 306/2008, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2008, tiettyihin fluorattuihin kasvihuonekaasuihin pohjautuvia liuottimia laitteista talteen ottavan henkilöstön pätevöinnin vähimmäisvaatimusten ja vastavuoroisen tunnustamisen edellytysten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 842/2006 nojalla Komission asetus (EY) N:o 307/2008, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2008, henkilöstön koulutusohjelmia koskevien vähimmäisvaatimusten ja koulutusta koskevien todistusasiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevien edellytysten vahvistamisesta eräisiin moottoriajoneuvoihin asennettujen tiettyjä fluorattuja kasvihuonekaasuja sisältävien ilmastointijärjestelmien osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 842/2006 nojalla Komission asetus (EY) N:o 308/2008, annettu 2 päivänä huhtikuuta 2008, jäsenvaltioiden koulutus- ja pätevöinti ohjelmien ilmoittamismuodon vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 842/2006 nojalla	
29/2010	12.3.2010	10.6.2010 EUVL L 143, s. 24, ETA-täydennysosa N:o 30, s. 31	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/110/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, yhteisön rautateiden turvallisuudesta annetun direktiivin 2004/49/EY (rautatieturvallisuusedirektiivi) muuttamisesta	1.10.2010

Luettelo Islannin ja Norjan tunnustamista luontaisista kivennäisvesistä

(Tämä teksti kumoaa ja korvaa EUVL C 28, 4.2.2010, s. 24, ja ETA-täydennysosassa N:o 5, 4.2.2010, s. 1, julkaistun tekstin)

(2010/C 341/09)

Luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/54/EY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä II olevan XII luvun 54zzzzd kohtaan, 1 artiklan mukaisesti julkaistaan luontaisiksi kivennäisvesiksi tunnustettujen vesien luettelo.

Luettelo Islannin tunnustamista luontaisista kivennäisvesistä

Tavaramerkki	Lähteen nimi	Hyödyntämispaikka
Icelandic Glacial	Ölfus Spring	Hlíðarendi, Ölfus, Selfoss

Luettelo Norjan tunnustamista luontaisista kivennäisvesistä

Tavaramerkki	Lähteen nimi	Hyödyntämispaikka
Best naturlig mineralvann	Kastbrekka	Kambrekka/Trondheim
Bonaqua Silver	Telemark kilden	Fyresdal
Farris	Kong Olavs kilde	Larvik
Fjellbekk	Ivar Aasen kilde	Volda
Isbre	Isbre kilden	Buhaugen, Osa, Ulvik
Isklar	Isklar kildene	Vikebygd i Ullensvang
Modal	Modal kilden	Fyresdal
Naturlig mineralvann fra Villmark kilden på Rustad Gård	Villmark kilden på Rustad gård	Rustad/Elverum
Olden	Blåfjell kilden	Olderdalen
Osa	Osa kilden	Ulvik/Hardanger

⁽¹⁾ EUVL L 164, 26.6.2009, s. 45.

V

(Ilmoitukset)

HALLINNOLLISET MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ehdotuspyyntö – EACEA/41/10: Erasmus Mundus 2009–2013 -ohjelman täytäntöönpano

(2010/C 341/10)

Toimi 1 – Yhteiset ohjelmat**Toimi 2 – Kumppanuudet****Toimi 3 – Eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen edistäminen**

OHJELMAN TAVOITTEET

Erasmus Mundus -ohjelman yleisenä tavoitteena on edistää korkea-asteen koulutusta Euroopassa, parantaa opiskelijoiden uranäkymiä ja hyödyntää kulttuurista vuorovaikutusta tekemällä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa EU:n ulkopoliittien tavoitteiden mukaisesti ja osallistua kolmansien maiden kestäväan kehitykseen korkea-asteen koulutuksen alalla.

Ohjelman erityistavoitteet ovat seuraavat:

- edistää korkeakoulujen jäseneltyä yhteistyötä ja korkealaatuista tarjontaa korkea-asteen koulutuksessa, jolla on erityistä eurooppalaista lisäarvoa ja joka on vetovoimainen sekä Euroopan unionin sisällä että sen rajojen ulkopuolella, tavoitteena kehittää osaamisen huippuyksiköitä;
- rikastuttaa eri yhteiskuntia kehittämällä miesten ja naisten pätevyyskiä, jotta heillä olisi etenkin työelämään soveltuva ammattitaito ja jotta he olisivat avarakatseisia ja kansainvälisiä, edistämällä sekä kolmansista maista olevien lahjakkaimpien opiskelijoiden ja tutkijoiden vaihto-opiskelua, jotta he voivat hankkia tutkintotodistuksen ja/tai kokemusta Euroopan unionissa, että lahjakkaimpien eurooppalaisten opiskelijoiden ja tutkijoiden vaihto-opiskelua kolmansissa maissa;
- kehittää kolmansien maiden korkeakoulujen henkilöresursseja ja kansainvälisiä yhteistyövalmiuksia lisäämällä vaihto-opiskelumahdollisuuksia Euroopan unionin ja kolmansien maiden välillä;
- helpottaa osallistumista korkea-asteen koulutukseen Euroopassa, parantaa eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen profiilia ja näkyvyyttä maailmanlaajuisesti ja lisätä sen kiinnostavuutta kolmansien maiden ja Euroopan kansalaisten kannalta.

Erasmus Mundus -ohjelmaopas ja toimia 1, 2 ja 3 koskeva hakulomakkeet ovat seuraavassa osoitteessa:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

A. Toimi 1: Yhteiset Erasmus Mundus -ohjelmat

Toimella 1 pyritään kehittämään yhteistyötä Euroopan ja kolmansien maiden korkea-asteen oppilaitosten ja akateemisen henkilöstön välillä tarkoituksena kehittää osaamiskeskuksia ja tarjota korkeasti koulutettua henkilöstöä. Toimi koostuu seuraavista alatoimista:

- Toimi 1A: Erasmus Mundus – maisterikurssit (EMMC) sekä
- Toimi 1B: Yhteiset Erasmus Mundus – tohtoriohjelmat (EMJD)

Ohjelmilla pyritään tukemaan eurooppalaisten yliopistojen yhteenliittymien ja tarvittaessa kolmansien maiden yliopistojen kehittämää laadukkaita jatko-opiskeluohjelmia sekä lisäämään eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen näkyvyyttä ja vetovoimaa. Yhteisiin ohjelmiin on sisällyttävä vaihto-opiskelua yhteenliittymiin kuuluvissa eri yliopistoissa, ja niiden on johdettava useiden jäsenvaltioiden tunnustamiin yhteisiin tutkintoihin, kaksoistutkintoihin tai usean tutkinnon yhdistelmiin.

A.1 Tukikelpoiset osallistajat ja yhteenliittymien kokoonpanot

Tukikelpoisia osallistujia ja yhteenliittymien kokoonpanoa koskevat ehdot on toimen 1A osalta eritelty ohjelmaoppaan kohdassa 4.2.1 ja toimen 1B osalta kohdassa 5.2.1.

A.2 Tukikelpoiset toimet

Tukikelpoiset toimet eritellään toimen 1A osalta ohjelmaoppaan kohdassa 4.2.2 ja toimen 1B osalta kohdassa 5.2.2. Tässä ehdotuspyynnössä ei ole määritetty ensisijaisia aihealueita.

A.3 Myöntämisperusteet

Toimia 1A ja 1B koskevat hakemukset arvioidaan seuraavilla myöntämisperusteilla:

— Toimi 1A – Erasmus Mundus -maisterikurssit (EMMC)

Myöntämisperusteet	Painotus
1. Akateeminen laatu	30 %
2. Kurssien integroitavuus	25 %
3. Kurssien hallinnointi, näkyvyys ja kestävyys	20 %
4. Opiskelijoiden palvelut ja seuranta	15 %
5. Laadunvarmistus ja arviointi	10 %
Yhteensä	100 %

— Toimi 1B – Yhteiset Erasmus Mundus -tohtoriohjelmat (EMJD)

Myöntämisperusteet	Painotus
1. Akateeminen ja tutkimuksellinen laatu	25 %
2. Kumppanuuskokemus ja kumppanuuden kokoonpano	25 %
3. Ohjelman integroitavuus ja toimivuus Euroopan tasolla	20 %
4. EMJD-ohjelmaan hyväksytyille jatko-opiskelijoille suunnitellut palvelut	15 %
5. Ohjelman hallinnointi, kestävyys ja laadunvarmistus	15 %
Yhteensä	100 %

A.4 Talousarvio

Ehdotuspyynnöllä ei ole suoraa vaikutusta vuoden 2011 talousarvioon. Sen tavoitteena on valita

— toimeen 1A (Erasmus Mundus -maisterikurssit) noin 10 uutta ehdotusta ja enintään 22 uusintaehdotusta

— toimeen 1B (yhteiset Erasmus Mundus -tohtoriohjelmat) noin 12 uutta ehdotusta.

Kustakin valituksi tulleesta ehdotuksesta tehdään viiden vuoden puitekumppanuussopimus kesällä 2011. Erityiset määrärahasopimukset, jotka perustuvat näihin puitekumppanuussopimuksiin, tehdään vuosittain alkaen lukuvuodesta 2012/2013. Määrärahasopimukset kattavat yhteistä ohjelmaa toteuttavalle yhteenliittymälle tarkoitetun rahallisen tuen sekä eurooppalaisille ja kolmansien maiden opiskelijoille, jatko-opiskelijoille ja tutkijoille tarkoitetut yksittäiset apurahat, joiden lukumäärä määritetään vuosittain.

A.5 Hakemusten määräpäivä

Toimea 1A (Erasmus Mundus -maisterikurssit) ja toimea 1B (yhteiset Erasmus Mundus -tohtoriohjelmat) koskevien hakemusten määräpäivä on 29. huhtikuuta 2011, klo 12.00 (keskipäivällä) Keski-Euroopan aikaa.

Toimeenpanovirasto on ottanut käyttöön hakemusten sähköisen jättämisyjärjestelmän. Tähän ehdotuspyyntöön vastaavien hakijoiden on käytettävä sähköistä hakulomaketta, joka on saatavilla helmikuusta 2011 alkaen.

Sähköistä lomaketta (ja sen liitteitä) pidetään lopullisena hakemuksena.

Vain määräajassa toimitetut ja hakulomakkeessa mainittujen vaatimusten mukaisesti täytetyt hakemukset hyväksytään. Paperihakemuksia, faksina tai sähköpostina lähetettyjä hakemuksia ei huomioida.

Jotta saadaan valittua asiantuntijat, joilla on asianmukaista akateemista asiantuntemusta ja tutkimusosaamista, toimen 1A (Erasmus Mundus – maisterikurssit) ja toimen 1B (yhteiset Erasmus Mundus – tohtoriohjelmat) hakijoita pyydetään lähettämään lyhyt kuvaus yhteisestä ohjelmastaan (enintään yhden sivun pituinen teksti, johon sisältyy otsikko, tutkimusala(t), keskeiset yhteistyökumppanit ja ohjelman rakennetta ja keskeistä sisältöä kuvaava lyhyt tiivistelmä) mieluummin kuukautta ennen edellä mainittua määräaikaa (31. maaliskuuta 2011 mennessä). Tiivistelmän malli ja ohjeet sen lähettämiseksi voidaan ladata seuraavasta osoitteesta:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

B. Toimi 2: Erasmus Mundus – kumppanuudet

Toimen tavoitteena on edistää eurooppalaisten ja kolmansien maiden korkeakoulujen jäsennehtyä yhteistyötä lisäämällä alemman ja ylemmän korkeasteen opiskelijoiden, jatko-opiskelijoiden sekä tutkijoiden, akateemisen henkilöstön ja hallintohenkilöstön vaihtoa ja liikkuvuutta kaikilla korkeasteen koulutustasoilla (kaikki vaihtopaikat eivät ole mahdollisia kaikilla alueilla ja kaikissa erissä).

Toimi 2: Erasmus Mundus -kumppanuudet (EMA2) jaetaan kahteen osa-alueeseen:

- Erasmus Mundus – toimi 2 – osa-alue 1: Kumppanuudet ENPI-, DCI-, EKR- ja IPA-rahoitusvälineillä ⁽¹⁾ tuettujen maiden kanssa (entinen ulkoisen yhteistyön ohjelma)
- Erasmus Mundus – toimi 2 – osa-alue 2: Kumppanuudet teollisuusmaiden rahoitusvälineellä (ICI) tuettujen maiden ja alueiden kanssa (ICI)

B.1 Tukikelpoiset osallistujat, maat ja kumppanuuksien kokoonpanot

Tukikelpoisia osallistujia ja kumppanuuksien kokoonpanoja koskevat ehdot on toimen EMA2 osa-alueen 1 osalta eritelty ohjelmaoppaan kohdassa 6.1.2.a ja toimen EMA2 osa-alueen 2 osalta kohdassa 6.2.2.a. Vastaavat ohjeet on esitetty toimen EMA2 osa-alueen 1 osalta ehdotuspyynnön EACEA 41/10 hakuohjeiden kohdassa 5.3.1 ja toimen EMA2 osa-alueen 2 osalta kohdassa 5.3.2.

B.2 Tukikelpoiset toimet

Tukikelpoiset toimet on toimen EMA2 osa-alueen 1 osalta eritelty ”Erasmus Mundus ohjelmaoppaan 2009–2013” kohdassa 6.1.2.b ja toimen EMA2 osa-alueen 2 osalta kohdassa 6.2.2.b. Vastaavat ohjeet on esitetty toimen EMA2 osa-alueen 1 osalta ”Ehdotuspyynnön EACEA 41/10 hakuohjeiden” kohdassa 5.3.1 ja toimen EMA2 osa-alueen 2 osalta kohdassa 5.3.2.

⁽¹⁾ ENPI – Eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline.

DCI – Kehitysyhteistyön rahoitusväline.

IPA – Liittymistä valmisteleva tukiväline.

EKR – Euroopan kehitysrahasto on tärkein väline, jolla Euroopan yhteisö tukee Cotonoun sopimuksen (Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen) puitteissa tehtävää kehitysyhteistyötä.

B.3 Myöntämisperusteet

Toimen EMA2 osa-aluetta 1 koskevat hakemukset arvioidaan seuraavilla myöntämisperusteilla:

Myöntämisperusteet	Painotus
1. Merkittävyys	25 %
2. Laatu	65 %
2.1. Kumppanuuden kokoonpano ja yhteistyöjärjestelyt	20 %
2.2. Vaihtojen organisointi ja toteutus	25 %
2.3. Opiskelijoiden/henkilöstön palvelut ja seuranta	20 %
3. Kestävyys	10 %
Yhteensä	100 %

Toimen EMA2 osa-aluetta 2 koskevat hakemukset arvioidaan seuraavilla myöntämisperusteilla:

Myöntämisperusteet	Painotus
1. Merkittävyys	25 %
2. Huipputaamisen edistäminen	25 %
3. Laatu	50 %
3.1. Kumppanuuksien kokoonpano ja yhteistyöjärjestelyt	15 %
3.2. Vaihtojen organisointi ja toteutus	20 %
3.3. Opiskelijoiden/henkilöstön palvelut ja seuranta	15 %
Yhteensä	100 %

B.4 Talousarvio ⁽²⁾

Tätä ehdotuspyyntöä varten on varattu noin 95,6 miljoonan EUR kokonaisbudjetti, josta on tarkoitus rahoittaa vähintään 3 265 henkilön vaihdot.

Toimen EMA2 osa-alueelle 1 on varattu 89,3 miljoonan EUR määrärahat, joista on tarkoitus rahoittaa vähintään 3 125 henkilön vaihdot.

Toimen EMA2 osa-alueelle 2 on varattu 6,3 miljoonan EUR määrärahat, joista on tarkoitus rahoittaa vähintään 140 henkilön vaihdot.

B.5 Hakemusten määräpäivä

Erasmus Mundus -toimea 2 (Kumppanuudet) koskevien hakemusten määräpäivä on **29. huhtikuuta 2011 (postileiman päivämäärä)**.

Rahoitushakemus lähetetään seuraavaan osoitteeseen:

Koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto (EACEA)
 Call for proposals EACEA/41/10 — Action 2
 Attn Mr Joachim Fronia
 BOUR 02/29
 Avenue du Bourget 1
 1040 Bruxelles/Brussel
 BELGIQUE/BELGIË

Vain määrääjassa toimitetut ja hakulomakkeessa mainittujen vaatimusten mukaisesti täytetyt hakemukset hyväksytään. Pelkästään faksina tai sähköpostina lähetettyjä hakemuksia ei huomioida.

⁽²⁾ Tämä summa on riippuvainen EU budjetin hyväksymisestä vuodelle 2011.

Jos sama hakija lähettää useita hakemuksia, kukin niistä on postitettava omassa kirjekuudessaan.

C. Toimi 3: Eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen edistäminen

Toimen 3 tavoitteena on eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen edistäminen sen vetovoimaa kehittämällä, sen profiilin ja julkisuuskuvan kohottamisella ja sen näkyvyyden ja saatavuuden parantamisella. Toimella 3 tuetaan sellaisia kansainvälisiä aloitteita, tutkimuksia, hankkeita, tapahtumia ja muita toimintoja, jotka liittyvät korkea-asteen koulutuksen kansainväliseen ulottuvuuteen. Näihin kuuluvat tiedottaminen, käytettävyys, laadunvarmistus, opintosuoritusten tunnustaminen, eurooppalaisten tutkintojen tunnustaminen ulkomailla ja tutkintojen vastavuoroinen tunnustaminen kolmansien maiden kanssa, opinto-ohjelmien kehittäminen, liikkuvuus, palvelujen laatu jne.

Toimen 3 hankkeet voidaan toteuttaa eri muodoissa (konferenssit, seminaarit, työpajat, opinnot, tutkimukset, pilottihankkeet, palkinnot, kansainväliset verkot, julkaisuaineiston tuotanto, tieto- ja viestintätekniisten välineiden kehittäminen jne.), ja ne voidaan toteuttaa kaikkialla maailmassa.

C.1 Tukikelpoiset osallistujat ja yhteenliittymien kokoonpanot

Tukikelpoisia osallistujia ja yhteenliittymien kokoonpanoa koskevat ehdot on eritelty ohjelmaoppaan kohdassa 7.2.1.

C.2 Tukikelpoiset toimet

Tukikelpoiset toimet eritellään ohjelmaoppaan kohdassa 7.2.2.

Ehdotettujen hankkeiden olisi ehdottomasti liityttävä johonkin seuraavista painopistealoista:

- eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen edistäminen tietyillä maantieteellisillä alueilla (etusijalla ovat alueet, jotka tähän mennessä ovat olleet vähemmän edustettuina Erasmus Mundus -hankkeissa, esimerkiksi Afrikka ja teollisuusmaat)
- kansainvälisille opiskelijoille ja jatko-opiskelijoille tarjottavien palvelujen parantaminen
- laadunvarmistuksen kansainvälisen ulottuvuuden edistäminen
- yhteyksien lujittaminen eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen ja tutkimuksen välillä
- jatko-opiskelijoiden opintomahdollisuuksien edistäminen Euroopassa
- Erasmus Mundus ohjelman edistäminen eurooppalaisille opiskelijoille.

Seuraaviin toimintoihin liittyviä hankkeita ei rahoiteta:

Aihekohtaisten Erasmus-verkostojen kansainvälistämisen yhteydessä toteutetut toimet.

C.3 Myöntämisperusteet

Toimeja 3 koskevat hakemukset arvioidaan seuraavilla perusteilla:

Perusteet	Painotus
1. Merkitys Erasmus Mundus -ohjelman kannalta	25 %
2. Hankkeen odotetut vaikutukset eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen maailmanlaajuisen vetovoiman paranemiseen	25 %
3. Hankkeen tulosten ja siitä saatujen kokemusten levittämiseksi suunnitellut järjestelyt, laadun varmistus sekä suunnitelmat tulosten kestävyys ja pitkän aikavälin hyödyntämisen varmistamiseksi	15 %
4. Yhteenliittymän kokoonpano ja yhteistyöjärjestelyt	15 %
5. Työsuunnitelma ja budjetti	20 %
Yhteensä	100 %

C.4 Talousarvio ⁽³⁾

Tämän ehdotuspyynnön perusteella valitaan rahoitettavaksi noin kuusi hanketta. Valittujen hankkeiden rahoitukseen on varattu määrärahoja yhteensä 1,3 miljoona EUR. Myönnettävän tuen määrä vaihtelee huomattavasti hankkeen koon mukaan (yleensä 100 000 eurosta 350 000 EUR). Virasto voi rahoittaa enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista.

C.5 Hakemusten määräpäivä

Erasmus Mundus -toimea 3 (eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen edistäminen) koskevien hakemusten määräpäivä on **29. huhtikuuta 2011 (postileiman päivä määrä).**

Rahoitushakemus lähetetään seuraavaan osoitteeseen:

Koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto (EACEA)
Call for proposals EACEA/41/2010 — Action 3
Attn Mr Joachim Fronia
BOUR 02/29
Avenue du Bourget 1
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Vain määräajassa toimitetut ja hakulomakkeessa mainittujen vaatimusten mukaisesti täytetyt hakemukset hyväksytään. Pelkästään faksina tai sähköpostina lähetettyjä hakemuksia ei huomioida.

⁽³⁾ Katso alaviite 2.

EUROOPAN HENKILÖSTÖVALINTATOIMISTO (EPSO)

ILMOITUS AVOIMESTA KILPAILUSTA

(2010/C 341/11)

Euroopan unionin henkilöstövalintatoimisto (EPSO) järjestää avoimen kilpailun EPSO/AST/112/10 – HALLINTOAVUSTAJAT (AST 3) seuraavilla aloilla:

1. Tilastot
2. Rahoitus/Kirjanpito
3. Henkilöstöhallinto
4. Tieto- ja viestintäteknologia (ICT)

Kilpailuilmotus julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* 16. joulukuuta 2010 ilmestyvässä numerossa C 341 A 23 kielellä.

Lisätietoja EPSOn verkkosivulla <http://eu-careers.eu>

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY mukainen Ranskan hallituksen tiedonanto ⁽¹⁾

(Ilmoitus nestemäisten tai kaasumaisten hiilivetyjen etsintään oikeuttavia yksinomaisia lupia (ns. *Permis de Dicy*) koskevista hakemuksista)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 341/12)

Realm Energy International, jonka päätoimipaikka sijaitsee osoitteessa 2nd Floor, Berkeley Square House, Berkeley Square, London W1J 6BD, UNITED KINGDOM, on hakenut 21 päivänä kesäkuuta 2010 viideksi (5) vuodeksi yksinomaista lupaa nestemäisten tai kaasumaisten hiilivetyjen etsintään (ns. *Permis de Dicy*) yhteensä noin 705 neliökilometrin alueella, joka kuuluu osittain Loiret'n ja Yonnen departementteihin.

Lupa koskee aluetta, jonka raja kulkee seuraavassa taulukossa maantieteellisesti määritettyjen pisteiden kautta, kun nollapituuspiiri on Pariisin pituuspiiri:

Kulmapiste	Pituuspiiri Itäistä pituutta	Leveyspiiri Pohjoista leveyttä
A	01,00	53,50
B	01,20	53,50
C	01,20	53,20
D	00,60	53,20
E	00,60	53,40
F	00,70	53,40
G	00,70	53,36
H	00,68	53,36
I	00,68	53,35
J	00,64	53,35
K	00,64	53,27
L	00,67	53,27
M	00,67	53,28

⁽¹⁾ EYVL L 164, 30.6.1994, s. 3.

Kulmapiste	Pituuspiiri Itäistä pituutta	Leveyspiiri Pohjoista leveyttä
N	00,73	53,28
O	00,73	53,30
P	01,10	53,30
Q	01,10	53,40
R	01,00	53,40

Hakemusten esittäminen ja luvan myöntämisperusteet

Alkuperäisen hakemuksen ja kilpailevien hakemusten esittäjien on todistettava täyttävänsä luvan myöntämisen ehdot, jotka on määritelty etsimisluvista ja maanalaisista varastoista 2. kesäkuuta 2006 annetun asetuksen 2006-648 4 ja 5 pykälässä (*Journal officiel de la République française*, 3 päivänä kesäkuuta 2006).

Kiinnostuneet yritykset voivat lähettää kilpailevan hakemuksensa yhdeksänkymmenen päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta niiden sääntöjen mukaisesti, jotka on esitetty *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 374 (30 päivänä syyskuuta 1994, s. 11) julkaistussa ilmoituksessa hiilivetyjen etsimislupien hankkimisesta Ranskassa ja joista säädetään Ranskan 2. kesäkuuta 2006 etsimisluvista ja maanalaisista varastoista antamassa asetuksessa 2006-648 (*Journal officiel de la République française*, 3 päivänä kesäkuuta 2006).

Kilpailevat hakemukset on toimitettava kaivostoiminnasta vastaavalle ministerille jäljempänä olevaan osoitteeseen. Päätökset alkuperäisestä ja kilpailevista hakemuksista tehdään kahden vuoden kuluessa siitä, kun Ranskan viranomaiset ovat vastaanottaneet alkuperäisen hakemuksen, eli viimeistään 21 päivänä elokuuta 2010.

Toiminnan harjoittamista ja lopettamista koskevat ehdot

Hakijoita pyydetään tutustumaan kaivoslain (code minier) 79 pykälään ja 79.1 pykälään sekä kaivostöistä, maanalaisesta varastoinnista ja niitä koskevista säännöistä 2. kesäkuuta 2006 annettuun asetukseen 2006-649 (*Journal officiel de la République française*, 3 päivänä kesäkuuta 2006).

Lisätietoja saa seuraavasta osoitteesta: Ministère de l'écologie, de l'énergie, du développement durable et de la mer,

Direction générale de l'énergie et du climat, direction de l'énergie, sous-direction de la sécurité d'approvisionnement et nouveaux produits énergétiques, bureau exploration et production des hydrocarbures, Grande Arche de la Défense — Paroi Nord, 92055 La Défense Cedex, FRANCE (Tel. +33 140819529).

Yllämainittuihin säädösteksteihin voi tutustua osoitteessa: <http://www.legifrance.gouv.fr>

Euroopan henkilöstövalintatoimisto (EPSO)

2010/C 341/11	Ilmoitus avoimesta kilpailusta	46
---------------	--------------------------------------	----

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2010/C 341/12	Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY mukainen Ranskan hallituksen tiedonanto (<i>Ilmoitus nestemäisten tai kaasumaisten hiilivetyjen etsintään oikeuttavia yksinomaisia lupia (ns. Permis de Dicy) koskevista hakemuksista</i>) ⁽¹⁾	47
---------------	--	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI